

ΕΠΑΛΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Περιοδική Έκδοση τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ.
Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος

Λάρισα • Τεύχος 80 • Ὀκτώβριος – Δεκέμβριος 2023

Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς στὸ Μεζοῦρλο (Λατίνια) Λαρίσης

Κυριακή, 20-11/3-12-2023

Ἐπὶ τῇ χαρμοσύνῳ ἐπανόδῳ Αὐτῆς στὴν ἐνότητα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Μήνυμα Χριστουγέννων

«Θεὸς τῆ ἀνθρωπίνῃ κατακρινᾶται φύσει,
ἵνα συνεπαρθῆ τῷ ὕψει τοῦ Θεοῦ τὸ ἀνθρώπινον»
(Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης)

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ τεχθέντι·

ΥΠΟΔΕΧΟΜΕΝΟΙ με δέος καὶ προσευχητικὴ εὐλάβεια τὸν Κύριο καὶ Θεό μας σὰν Θεάνθρωπο στὴν γῆ μας, στὶς καρδιές μας καὶ στὴν Ἐκκλησία μας, ἀναφωνοῦμε με χαρὰ πνευματικὴ: «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου»!

Ὁ Θεὸς καὶ Κύριός μας φανερώθηκε ἀληθινὰ καὶ σαρκώθηκε γιὰ μᾶς, γιὰ τὴν σωτηρία καὶ τὴν θέωσή μας, με τρόπο θαυμαστὸ καὶ ἔξοχο: χωρὶς φθορὰ παρθενικῆ. Ἡ Παναγία Μητέρα Του καὶ Μητέρα μας ἄν καὶ γέννησε Αὐτὸν καὶ κατέστη Θεοτόκος, παρέμεινε Ἄειπαρθενος καὶ ἀποτελεῖ τὸ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν, τὴν πιὸ τέλεια προσφορά του.

Καὶ παρ' ὅλον ὅτι ὀλόκληρη ἡ κτίση ἀποτελεῖ οὐσιαστικὰ ἓνα μεγαλόπρεπο Ἀνάκτορο τοῦ Κυρίου καὶ Πλάστου αὐτῆς, ὅμως ὁ κόσμος, λόγῳ τῆς ἁμαρτίας, περιῆλθε σὲ ἀκοσμία, ἡ χαρὰ ἔλειψε καὶ τὰ πάντα ἀμαυρώθηκαν.

Τώρα, στὴν Γέννηση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ κτίση φωτίσθηκε, ἡ Παρθένος ἔλαμψε, ἡ Χάρις καταύγασε, ὁ Ἄστέρας κάλεσε τοὺς Μάγους ἐξ Ἀνατολῶν, οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι κατῆλθαν με φωταγωγία στὴν μέχρι τότε κρύα καὶ σκοτεινὴ γῆ, γιὰ νὰ ὑμνήσουν μπροστὰ στοὺς ἐκπληκτοὺς ποιμένες οὐράνια μελωδία δοξολογίας καὶ εὐχαριστίας: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. 2:14).

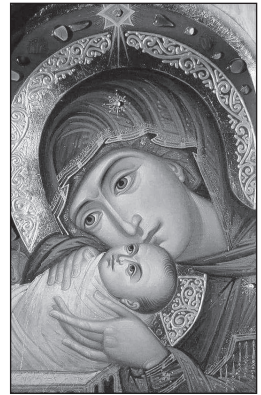
Σὲ αὐτὴ τὴν οὐρανογήϊνη πανδαισία, ἡ ὁποία γεμίζει τὰ σύμπαντα χαρὰ πνευματικῆ, ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ποὺ διατηροῦν στὶς ψυχές τους τὸ κανδήλι τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς ἀναμμένο, συμμετέχουν ἰκετευτικὰ, διότι ὅλα τὰ θαυμάσια τοῦ Εὐαγγελίου ποὺ ἀκολούθησαν, ὅπως καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μέσα στὴν ἱστορία, ἀποτελοῦν ἀνεκτίμητες δωρεές τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ θεία ζωὴ εἰσέρχεται μέσα στὴν ἀνθρώπινη, γιὰ νὰ σταματήσῃ τὸ μέγεθος τῆς ἁμαρτίας καὶ γιὰ νὰ ἀρχίσει ὁ περιορισμὸς καὶ ἀφανισμὸς τῆς. Ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης ἀνέτειλε ὅταν ἡ κακία ἐφθασε στὸ ἀκρότατο ὄριό της, γιὰ νὰ συντρίψῃ αὐτήν, ὅπως καὶ τὸν πατέρα της διάβολο, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποτέλεσμά της, τὸν θάνατο. Ἡ δύναμη τῆς κεφαλῆς τοῦ ὄφεως συντρίφθηκε, ἀλλὰ τὸ ὑπόλοιπο τοῦ σώματος τοῦ θηρίου ἀκόμη διατηρεῖ τὶς κινήσεις τῆς μοχθηρίας του, σκληραίνοντας ἀδιάκοπα τὴν ζωὴ μας με τὰ λέπια τῆς ἁμαρτίας, κατὰ τὴν

χαρακτηριστική περιγραφή του Αγίου Γρηγορίου Νύσσης (βλ. «Ομιλία εις την Γέννησιν του Χριστού»).

Αγαπητοί Αδελφοί·

Για όλα τὰ θαυμαστά και σωτήρια δῶρα ἀπὸ τὴν θεία Γέννηση, τὸ τίμημα ἦταν ἐξ ἀρχῆς πολὺ βαρὺ. Τότε, ἡ κακία τοῦ αἰμοβόρου Ἡρώδη ξέσπασε στὰ ἄκακα βρέφη και θανάτωσε μὲ τρόπο φρικώδη χιλιάδες νήπια! Ποιὸς δύναται νὰ διεκτραγωδήσει τὴν πολλαπλὴ και πολύτροπη αὐτὴ συμφορὰ και δυστυχία; «Τὸν ἀνάμικτο ἐκεῖνον θρῆνο, τὸ γοερὸ μοιρολοῖ παιδιῶν, μητέρων, συγγενῶν, πατέρων, ποὺ κραύγαζαν ἀξιολύπητα μπροστὰ στὴν ἀπειλὴ τῶν δημίων;» (Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, αὐτόθι).

Μήπως ὅμως μέχρι και σήμερα τὰ παιδιά δὲν ἀποτελοῦν τὰ θύματα τῆς ἀδικίας τῶν μεγάλων; Δὲν ὑπάρχει κάθε λογῆς και εἶδους ἐκμετάλλευσή τους, γιὰ τὴν δῆθεν εὐτυχία και εὐζωΐα τῶν μεγάλων; Δὲν ἀποτελοῦν αὐτὰ τὸ λαμπρὸ μέλλον, ποὺ ὅμως ἐμποδίζεται και τραυματίζεται λόγω πολέμων, ἐπιδημιῶν, πανδημιῶν, τεχνητῶν ἐπινοημάτων και λοιπῶν συμφορῶν, ποὺ προξενοῦν οἱ μεγάλοι και τρανοὶ τοῦ κόσμου τούτου;

Και τὸ πιὸ σημαντικό· δὲν δηλητηριάζονται οἱ ἀθῶες ψυχὲς τῶν μικρῶν παιδιῶν ἀπὸ τὶς ἀναθυμιάσεις τῆς δῆθεν ἐκπαίδευσης ποὺ θέλουν νὰ τὰ παράσχουν κάποιοι δῆθεν φωτισμένοι νόες, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα σκοτισμένοι; Τί ἄλλο ἀποτελεῖ ἢ σχεδιαζόμενη σεξουαλικὴ διαπαιδαγώγηση παιδιῶν νηπιαγωγείου και δημοτικοῦ, παρὰ ἀπόπειρα ἐκμαυλισμοῦ τους; Και μάλιστα μὲ ἔμφαση σὲ ἀκρότητες και ἰδιαιτερότητες ποὺ σκοπὸ ἔχουν νὰ τὰ μυήσουν σὲ προγράμματα ἀκόμη και ἀλλαγῆς φύλου και γενετήσιου προσανατολισμοῦ!

Αὐτὴ ἡ ὀργανωμένη προσπάθεια πρόωρης πονηρεύσεως τους ἕως και διαστροφῆς τους, εἶναι αὐτονόητο ὅτι ἀποτελεῖ πιστὴ συνέχεια τῆς τακτικῆς τοῦ Ἡρώδη, ποὺ μάλιστα ἀποβλέπει σὲ ἀπώλεια ψυχῶν! Γονεῖς, διδάσκαλοι, Κληρικοί, Πνευματικοί, πιστοὶ Χριστιανοί, ὅλοι μας ἄς προσέξουμε τὰ παιδιά μας, ἄς τὰ φυλάξουμε ἀπὸ τὴν ἀπόπειρα καταστροφῆς τους!

Ὅλη δὲ αὐτὴ ἡ κίνηση γίνεται ὡς γνωστὸν μέσα στὸ γενικὸ πλαίσιο προωθήσεως «γάμου» τῶν ὁμοφυλοφίλων, ὁ ὁποῖος ἀνοικτὰ προωθεῖται, καθὼς και «δικαιώματος υἰοθεσίας παιδιῶν και τεκνοθεσίας» ἀπὸ αὐτούς, μὲ φόντο τὴν χρησιμοποίησι οὐσιαστικῶς τῶν παιδιῶν γιὰ ἄνομα και ἀπερίγραπτα καπρίτσια μιᾶς μειοψηφίας διαστροφικῶν ἀνθρώπων! Ὅχι, μιὰ τέτοια κοινωνία οὔτε θέλουμε οὔτε ἐπιθυμοῦμε γιὰ ἐμᾶς και τὰ παιδιά μας!

Αγαπητοί Πατέρες και Αδελφοί·

ΠΑΤΕΡΙΚΕΣ ΔΙΔΑΧΕΣ**Γιὰ τὸν φόβο καὶ τὴν ἀφοβία τοῦ θανάτου***Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου*

ΘΕΛΕΤΕ νὰ σᾶς πῶ καὶ ἄλλην αἰτία, γιὰ τὴν ὁποία φοβόμαστε τὸν θάνατο; Γιατί δὲν ζοῦμε ἐνάρετη ζωὴ καὶ δὲν ἔχουμε καθαρὴ συνείδηση. Ἀλλιῶς ὁ θάνατος δὲν θὰ μᾶς τρόμαζε. Ἀπόδειξέ μου ὅτι θὰ κληρονομήσω τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ σφάζε με τώρα κίολας. Θὰ σοῦ χρωστάω μάλιστα καὶ χάρη γιὰ τὴν σφαγὴ μου, ἀφοῦ θὰ μὲ στείλεις γρήγορα σ' ἐκεῖνα τὰ ἀγαθὰ.

«Ἄλλὰ φοβᾶμαι νὰ πεθάνω ἄδικα», ἴσως θὰ μοῦ πεῖς. Ὡστε ἤθελες νὰ πεθάνεις δίκαια; Καὶ ποιὸς εἶναι τόσο ταλαίπωρος, πού, ἐνῶ μπορεῖ νὰ πεθάνει ἄδικα, προτιμᾶει νὰ πεθάνει δίκαια; Ἄν πρέπει νὰ φοβόμαστε θάνατο, πρέπει νὰ φοβόμαστε ἐκεῖνον πού μᾶς βρίσκει δίκαια. Ὅποιος πεθαίνει ἄδικα, μοιάζει στοὺς ἁγίους. Γιατί οἱ περισσότεροὶ ἀπ' αὐτοὺς πού εὐαρέστησαν τὸν Θεό, θανατώθηκαν ἄδικα. Καὶ πρῶτος ὁ Ἄβελ. Δὲν δολοφονήθηκε γιὰτί ἔφταξε στὸν Κάιν, ἀλλὰ γιὰτί τίμησε τὸν Θεό. Καὶ ὁ Θεὸς παραχώρησε νὰ γίνει αὐτὸς ὁ φόνος γιὰτί ἀγαποῦσε τὸν Ἄβελ ἢ γιὰτί τὸν μισοῦσε; Ὁλοφάνερα γιὰτί τὸν ἀγαποῦσε καὶ ἤθελε νὰ τοῦ προσφέρει πιὸ λαμπρὸ στεφάνι, λόγω τῆς ἄδικης σφαγῆς του.

Βλέπεις πού δὲν πρέπει νὰ φοβᾶσαι μήπως πεθάνεις ἄδικα, ἀλλὰ μήπως πεθάνεις φορτωμένος μὲ ἁμαρτίες; Ὁ Ἄβελ πέθανε ἄδικα, μὰ ὁ Κάιν πέρασε τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ του ἔχοντας τὴν κατάρα τοῦ Θεοῦ, στενάζοντας καὶ τρέμοντας ἀκατάπαυστα. Ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο ἦταν πιὸ μακάριος; Ἐκεῖνος πού ἔπαψε νὰ ζεῖ μέσα στὴν ἀρετὴ ἢ αὐτὸς πού ἔζησε μέσα στὴν ἁμαρτία; Ἐκεῖνος πού ἄδικα πέθανε ἢ αὐτὸς πού δίκαια τιμωρήθηκε;

Ἄς μὴν κλαῖμε, λοιπόν, ἀδιάκριτα ὅλους ὅσοι πεθαίνουν, ἀλλὰ ἐκείνους πού πεθαίνουν ἔχοντας πολλὰς ἁμαρτίες. Σ' αὐτοὺς πρέπουν τὰ δάκρυα καὶ οἱ θρήνοι. Γιατί ποιά ἐλπίδα ἔχουν, ἀφοῦ δὲν εἶναι πιὰ δυνατὸ νὰ καθαριστοῦν ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες τους; Ὅσο βρίσκονταν στὴν παροῦσα ζωὴ, ὑπῆρχε ἐλπίδα νὰ μετανοήσουν. Ἐκεῖ πού

←

Δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ ἐπισκιάσουμε τὴν χαρὰ τῆς μεγάλης καὶ ὀλόφωτης Ἑορτῆς μὲ ὅσα τραγικὰ συμβαίνουν σήμερα. Ἡ ἔξαρση ὅμως τοῦ ὑπαρκτοῦ κινδύνου, μᾶς ἀναγκάζει νὰ τὸν καταγγείλουμε γιὰ νὰ φυλαχθοῦμε δεόντως.

Ἡ Χάρις τοῦ θείου Βρέφους τῆς Βηθλεὲμ ἐλπίζουμε καὶ εὐχόμαστε νὰ μὴν μᾶς ἐγκαταλείψει, ἀλλὰ νὰ μᾶς ἀνορθώσει, νὰ μᾶς εἰρηνεύσει, νὰ μᾶς ἀποκαταστήσει στὴν θεία ὠραιότητα καὶ ἀξία, νὰ μᾶς ἀπελευθερώσει ἀπὸ κάθε ἐμπαθῆ ἐξάρτηση, νὰ μᾶς ὑψώσει καὶ νὰ μᾶς σώσει ἐν χώρᾳ ζώντων!

Χριστὸς ἐτέχθη!

Χριστοῦ Γέννησις 2023

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

+Ὁ Ἀθηνῶν Καλλίνικος

καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

πῆγαν, ὅμως, δὲν κερδίζει κανεὶς τίποτα μὲ τὴν μετάνοια. Ἄς τοὺς κλαῖμε, ναί, ὄχι ὅμως μὲ τρόπο ὑστερικό καὶ ἄπρεπο, ὄχι τραβώντας τὰ μαλλιά μας, ξεσκίζοντας τὸ πρόσωπό μας, οὐρλιάζοντας καὶ τσιρίζοντας, ἀλλὰ μὲ σεμνότητα, ἀφήνοντας τὰ δάκρυα νὰ κυλοῦν ἤρεμα ἀπὸ τὰ μάτια μας. Αὐτὸ ὠφελεῖ κι ἐμᾶς. Γιατί, πενθώντας ἔτσι τὸν νεκρό, πολὺ περισσότερο θὰ προσπαθήσουμε νὰ μὴν πέσουμε καὶ οἱ ἴδιοι σὲ παρόμοια ἀμαρτήματα. Μὲ τὸ τράβηγμα τῶν μαλλιών καὶ τὶς κραυγὲς ὁ νοῦς σκοτιζέται, ἐνῶ μὲ τὸ ἤρεμο πένθος διατηρεῖ τὴν διαύγειά του καὶ μπορεῖ νὰ φιλοσοφήσει ὠφέλιμα γύρω ἀπὸ τὸν θάνατο.

Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ φιλοσοφεῖς ὄχι μόνο ὅταν πεθαίνει κάποιος γνωστός σου, μὰ κι ὅταν βλέπεις ἕναν ἄγνωστο νεκρὸ νὰ ὀδηγεῖται μὲ πομπή μὲς ἀπὸ τοὺς δρόμους στὴν τελευταία του κατοικία καὶ νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὰ ὄρφανὰ παιδιά του, τὴν χήρα γυναίκα του, τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους του, ὄλους κλαμμένους καὶ συντριμμένους. Νὰ συλλογίζεσαι τότε πῶς ἡ ζωὴ καὶ τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου δὲν ἔχουν καμιὰν ἀξία καὶ καμιὰ διαφορά ἀπὸ τὶς σκιὲς καὶ τὰ ὄνειρα.

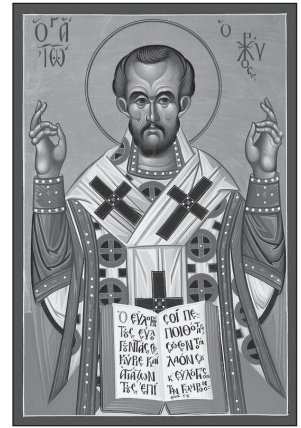
Κοίτα, πόσα κάστρα καὶ παλάτια βασιλιάδων, ἡγεμόνων καὶ ἀρχόντων εἶναι σωριασμένα σὲ ἐρείπια! Σκέψου, πόση δύναμη καὶ πόσο πλοῦτο εἶχαν κάποτε! Τώρα ἔχουν ξεχαστεῖ καὶ τὰ ὀνόματά τους. Λέει ἡ Γραφή: «Πολλοὶ ἄρχοντες ἔχασαν τὴν ἐξουσία τους καὶ κάθησαν στὸ χῶμα· κι ἕνας ἄσημος, ποὺ κανεὶς δὲν φανταζόταν ὅτι θὰ γίνεи βασιλιάς, φόρεσε στέμμα» (Σοφ. Σειρ. 11:5).

Δὲν σοῦ φτάνουν αὐτά; Συλλογίσου τότε, ποιά εἶναι ἡ ἀξία σου ὅταν κοιμᾶσαι; Μήπως δὲν μπορεῖ κι ἕνα ζυῦφιο νὰ σὲ θανατώσει; Ναί, πολλοὶ πέθαναν ἔτσι στὸν ὕπνο τους. Ἀλήθεια, ἀπὸ μιὰ κλωστή κρέμεται ἡ ζωὴ μας! Κόβεται ἡ κλωστή καὶ τελειώνουν ὅλα.

Ἔτσι νὰ φιλοσοφεῖς καὶ νὰ μὴ σαγηνεύεσαι ἀπὸ τὴν ὁμορφιά, τὰ πλοῦτη, τὴν δόξα, τὶς ἀπολαύσεις. Ἔνα μόνο νὰ σὲ ἀπασχολεῖ: Ὅτι τελειώνουν ὅλα αὐτά. Θαυμάζεις ὅσα βλέπεις ἐδῶ στὴν γῆ; Πιο ἀξιοθαύμαστα, ὅμως, εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἀναφέρονται στὶς ἅγιες Γραφές.

Δεῖξε μου ἕναν ἀγέρωχο ἄρχοντα ἢ ἕναν λαμπροντυμένο πλοῦσιο, ὅταν ψήνεται ἀπὸ τὸν πυρετό, ὅταν ψυχομαχεῖ, καὶ τότε θὰ σὲ ρωτήσω: «Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ περνοῦσε ἀπὸ τὴν ἀγορὰ καμαρωτὸς καὶ περήφανος μὲ ἀκολούθους καὶ σωματοφύλακες; Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ φοροῦσε πανάκριβα ροῦχα; Ποῦ εἶναι ἡ χλιδὴ τῆς ζωῆς του, ἡ πολυτέλεια τῶν συμποσίων του, οἱ ὑπηρετές, οἱ παρατραχάμενοι, τὰ γέλια, οἱ ἀνέσεις, οἱ σπατάλες; Ὅλα ἔφυγαν καὶ πέταξαν. Τί ἀπέγινε τὸ σῶμα, ποὺ ἀπολάμβανε τόση ἡδονή; Πλησίασε στὸν τάφο καὶ κοίτα τὴν σκόνη, τὴν σαπίλα, τὰ σκουλήκια. Κοίτα καὶ στέναξε πικρά. Καὶ μακάρι τὸ κακὸ νὰ περιοριζόταν σὲ τούτη τὴν σκόνη, ποὺ βλέπεις. Ἀπὸ τὸν τάφο καὶ τὰ σκουλήκια φέρε τὴν σκέψη σου στὸ ἀκοίμητο σκουλήκι τῆς ἄλλης ζωῆς, στὸ τρίξιμο τῶν δοντιῶν, στὸ αἰώνιο σκοτάδι, στὴν ἄσβεστη φωτιά, στὶς πικρὲς καὶ ἀφόρητες ἐκεῖνες τιμωρίες, ποὺ δὲν θὰ ἔχουν τέλος. Ἐδῶ, στὴν γῆ, καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ κάποτε, ἀργὰ ἢ γρήγορα, τελειώνουν· ἐκεῖ, ὅμως, καὶ τὰ δύο διακοῦν αἰώνια. Καὶ διαφέρουν ὡς πρὸς τὴν ποιότητα ἀπὸ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ τοῦ κόσμου τούτου τόσο, ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἐκφράσει κανεὶς μὲ λόγια.

Τί ἔγιναν, λοιπόν, ὅλα ἐκεῖνα τὰ μεγαλεῖα; Τί ἔγιναν τὰ χρήματα καὶ τὰ κτήματα; Ποιὸς ἄνεμος φύσηξε καὶ τὰ πῆρε καὶ τὰ σκόρπισε; Τί θέλει, πάλι, κι αὐτὴ ἡ ἀνώφελη δαπάνη γιὰ τὴν κηδεῖα, ποὺ καὶ τὸν νεκρὸ δὲν ὠφελεῖ καὶ τοὺς οἰκείους του ζημιώνει;

Λόγος περί βλασφημίας

Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Θαυματουργοῦ

Βλασφημία! Λέξη φοβερή, λέξη πού προκαλεῖ ἀποτροπιασμό, λέξη πού φανερώνει ἀσέβεια πρὸς τὸν Θεό.

Ἡ βλασφημία εἶναι ἔκφραση μίσους κατὰ τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἀποτελεσμα βρώμικης καρδιᾶς καὶ χαρακτηρίζει πονηρὴ ψυχή.

Ἡ βλασφημία προκαλεῖται ἀπὸ ἄνθρωπο πού εἶναι αἰχμάλωτος στοὺς δαίμονες καὶ στὴν ψυχή καὶ στὸ σῶμα. Ὁ βλάσφημος ἐξουσιάζεται ἀπὸ τὸν πονηρὸ δαίμονα, εἶναι ἡ φωνὴ πού ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ βάθος τῆς κακίας, εἶναι ἡ ἡχώ τοῦ Ταρτάρου.

Ὁ βλάσφημος ἀγανακτεῖ κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ βγάζει ἀπὸ τὴν πονηρὴ καρδιά του βλάσφημες ἐκφράσεις, γεμάτες χολὴ καὶ ἀσέβεια! Ὁ βλάσφημος ἀγανακτεῖ καὶ βρίζει τὸν Δημιουργὸ Θεὸ πού τὸν ἔφερε στὴν ζωὴ ἀπὸ τὸ μηδέν! Ἀγανακτεῖ καὶ βρίζει Αὐτὸν πού τὸν φύλαξε κάτω ἀπὸ τὴν σκέπη τῆς Χάριτός Του, γιὰ νὰ μὴ χαθεῖ ἡ ὑπαρξὴ του!

Βλασφημεῖ τὸν χορηγὸ ὄλων τῶν ἀγαθῶν, Αὐτὸν πού γεμίζει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ ἀγάπη καὶ φιλάνθρωπια. Βρίζει τὸν ἀγαθὸ καὶ φιλάνθρωπο Θεό, πού προσφέρει πλούσιες τὶς δωρεές Του ἀκόμη καὶ στὸν βλάσφημο. Βρίζει Αὐτὸν πού γεμίζει μὲ καλοσύνη ὅλο τὸν κόσμο. Βρίζει Αὐτὸν πού συγκρατεῖ ὅλο τὸ σύμπαν πάνω στὸ μηδέν. Βρίζει Αὐτὸν πού ὅλη ἡ δημιουργία, ἡ ὄρατὴ καὶ ἡ ἀόρατὴ, Τὸν σέβεται, Αὐτὸν πού ὅλη ἡ κτίση δοξολογεῖ.

Ὁ βλάσφημος εἶναι ἀποστάτης καὶ ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ. Απομακρύνθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ὁ Θεὸς ἀπομακρύνθηκε ἀπ' αὐτόν. Ὁ βλάσφημος πῆγε μὲ τὴν παράταξη τοῦ διαβόλου, γιὰτὶ αὐτοῦ τὰ ἔργα ἀγάπησε καὶ στρατιώτης αὐτοῦ ἔγινε. Ὁ βλάσφημος ἀγωνίζεται μὲ τὴν βοήθεια τῶν δαιμόνων ἐναντίον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὁ βλάσφημος ἀρνεῖται τὸ βάπτισμά του, ἀρνεῖται τὸν ἴδιο τὸν Χριστό.

Ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε γυμνὸς ἀπὸ τὸν τάφο. Ἄς μὴ γίνεται, λοιπόν, ἡ κηδεῖα ἀφορμὴ ἱκανοποιήσεως τῆς μανίας μας γιὰ ἐπίδειξη. Ὁ Κύριος εἶπε: «Πείνασα καὶ μοῦ δώσατε νὰ φάω· δίψασα καὶ μοῦ δώσατε νὰ πιῶ· ἤμουνα γυμνὸς καὶ μὲ ντύσατε» (Ματθ. 25:35-36). Ὅμως δὲν εἶπε: «ἤμουνα νεκρὸς καὶ μὲ θάψατε». Γιὰτὶ, ἂν μᾶς παραγγέλλει νὰ μὴν ἔχουμε τίποτα περισσότερο ἀπὸ ἓνα σκέπασμα, ὅταν ζοῦμε, πολὺ περισσότερο ὅταν πεθάνουμε. Ποιὰν ἀπολογία θὰ δώσουμε στὸν Θεό, λοιπόν, ὅταν ξοδεύουμε τεράστια ποσὰ γιὰ νὰ κηδέψουμε ἓνα νεκρὸ σῶμα, τὴν στιγμὴ πού ὁ Χριστὸς, μὲ τὴν μορφὴ τῶν φτωχῶν συνανθρώπων μας, τριγυρνᾷ πενιχρὸς καὶ γυμνός, κι ἐμεῖς ἀδιαφοροῦμε γι' αὐτό;

Ὅλα ὅσα σᾶς λέω, βέβαια, εἶναι ἀνώφελα γιὰ κείνους πού ἔχουν ἤδη πεθάνει. Ἄς τ' ἀκούσουν, ὅμως, οἱ ζωντανοὶ καὶ ἄς συνέλθουν, ἄς λογικευτοῦν, ἄς διορθωθοῦν. Ὅπου νὰ ἔρθει καὶ ἡ δική τους ὥρα. Δὲν θ' ἀργήσουν νὰ βρεθοῦν κι αὐτοί, δὲν θ' ἀργήσουμε νὰ βρεθοῦμε ὅλοι μας, μπροστὰ στὸ φοβερὸ Κριτήριο, ὅπου θὰ δώσουμε λόγο γιὰ τὶς πράξεις μας. Ἄς ἀγωνιστοῦμε, λοιπόν, νὰ γίνουμε καλύτεροι, ἐγκαταλείποντας τὴν ἀμαρτία καὶ ἀκολουθώντας τὴν ἀρετὴ, γιὰ νὰ μὴ χάσουμε τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, γιὰ ν' ἀποκτήσουμε τὰ ἄφθαρτα ἀγαθὰ, πού ἔχει ἐτοιμάσει γιὰ μᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος.

(Ἱστολόγιο «Μικρὸ Ὁρολόγιο», 13-11-2020)

Ὁ βλάσφημος, ὡς μέλος τῆς κοινωνίας, εἶναι ἐπικίνδυνος, γιατί δὲν σέβεται τὸν Θεὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἀσεβεία αὐτῆ προέρχονται ὅλα τὰ κακά. Ὁ βλάσφημος μπορεῖ νὰ παραβιάσει κάθε ἠθικὸ καὶ πολιτικὸ νόμο χωρὶς κανένα ἐνδοιασμό, ἀφοῦ δὲν σέβεται τὸν Θεό. Ὁ βλάσφημος εἶναι ἐπικίνδυνος στὴν κοινωνία, γιατί πορώθηκε ἡ καρδιά του, ἡ δὲ πορωμένη καρδιά ἔχασε τὴν εὐαισθησία τῆς συνειδήσεως, αὐτὸς δὲ ποὺ ἔχασε αὐτὴ τὴν εὐαισθησία εἶναι ἱκανὸς νὰ πράξει κάθε κακούργημα.

Τοὺς βλάσφημους ἡ κοινωνία πρέπει νὰ τοὺς τιμωρεῖ γιὰ τὸ δικό της συμφέρον, διότι εἶναι μέλη σάπια καὶ ἀπειλοῦν νὰ μολύνουν ὀλόκληρη τὴν κοινωνία. Τοὺς βλάσφημους ὀφείλει ἡ κοινωνία νὰ τιμωρεῖ, γιὰ νὰ μὴν ἐπισύρει τὴν ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐναντίον της.

Ποιὸς μπορεῖ νὰ ἐγγυηθεῖ γιὰ τὸν ἠθικὸ χαρακτήρα τοῦ βλάσφημου, ποιὸς μπορεῖ νὰ στηρίζει τὶς ἐλπίδες του ἢ νὰ στηρίζει τὴν ἐμπιστοσύνη του σ' αὐτόν; Πῶς αὐτὸς ποὺ βλασφημεῖ τὰ ἱερὰ πρόσωπα θὰ σεβαστεῖ τὰ ἀνθρώπινα; Πῶς μπορεῖ νὰ ἐκπληρώσει τὸ καθῆκον πρὸς τὴν κοινωνία, ὅταν γιὰ τὸ ὕψιστο τῶν καθηκόντων του πρὸς τὸν Θεὸ ἀσεβεῖ; Ὁ βλάσφημος εἶναι στερημένος κάθε ἀρετῆς καὶ εἶναι αἰχμάλωτος κάθε πάθους.

Πῶς μπορεῖ ὁ βλάσφημος νὰ εἶναι τίμιος ἐπαγγελματίας, τίμιος ἐργάτης, ὅταν συμπεριφέρεται ἄτιμα καὶ ἀχάριστα πρὸς τὸν Θεό; Πῶς μπορεῖ νὰ γίνεῖ καλὸς καὶ χρήσιμος φίλος; Πῶς μπορεῖ ὁ βλάσφημος νὰ εἶναι συνεπῆς στὶς συναλλαγές του, ὅταν δὲν σέβεται τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ Θεὸ μας; Πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι καλὸς συνέταιρος ὅταν κανένα δὲν σέβεται;

Τὸν βλάσφημο πρέπει νὰ τὸν ἀποφεύγουμε ὡς ἐπικίνδυνο καὶ γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τὴν οἰκογένειά μας. Ὁ βλάσφημος εἶναι κακὸς γιός. Ὡς ἀχάριστος πρὸς τὸν Θεὸ πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι εὐγνώμων πρὸς τοὺς γονεῖς του; Τοὺς βλάσφημους γιούς οἱ γονεῖς ὀφείλουν νὰ τοὺς διώχνουν ἀπὸ τὰ σπίτια τους γιὰ νὰ μὴν ἔλθει ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ πάνω τους.

Ὁ βλάσφημος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι καλὸς σύζυγος, οὔτε καλὸς πατέρας καὶ κάποια στιγμή θὰ ξεσπάσει πάνω του ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ. Φύγετε μακριὰ ἀπὸ τοὺς βλάσφημους. Γιὰ τοὺς βλάσφημους ὁ Θεὸς διατάσσει στὴν Ἀγία Γραφή (Λευ. 24, 16) νὰ λιθοβολοῦνται. Θεῖα ἀπόφαση, ἄρα καὶ δίκαιη, διότι ὁ πρὸς τὸν Θεὸν ἀσεβῆς εἶναι ἀσεβέστερος τῶν ἀσεβέστερων. Αὐτὸς ποὺ συμπεριφέρεται μὲ ἀσεβεία πρὸς τὸν Θεὸ δὲν θὰ εἶναι καὶ πρὸς τοὺς συνανθρώπους του ἀσεβῆς;

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς προτρέπει οὔτε ἓνας λόγος ἀργὸς νὰ μὴ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα μας, γιατί θὰ δώσουμε λόγο τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως. Ἐὰν λοιπὸν θὰ ζητηθοῦν εὐθύνες γιὰ ἓνα λόγο ἀργό, ποῦ μπορεῖ νὰ κρυφθεῖ ὁ βλάσφημος; Στὸν οὐρανό, ἀλλ' ὁ Οὐρανὸς εἶναι θρόνος τοῦ Θεοῦ. Στὸν Ἄδη; Ναί, στὰ Τάρταρα τοῦ Ἄδη! Γιατί, λέγει ὁ Κύριος, αὐτὸς ποὺ ὀργίζεται κατὰ τοῦ πλησίον του εἶναι ἔνοχος στὴν γέενα τοῦ πυρὸς καὶ ἐὰν τέτοια εὐθύνη ἔχει ὁ κατὰ τοῦ πλησίον ὀργισθεῖς, ποῖα εὐθύνη θὰ ἔχει ὁ κατὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας, βλασφημῶν;

Οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας θεωροῦν τὸν βλάσφημο χειρότερο καὶ ἀπὸ τὸν δαίμονα, γιατί ὁ μὲν σατανᾶς ἀκούγοντας τὸ ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, τὸ Θεῖον τοῦ Θεοῦ ὄνομα, φρίττει καὶ τρέμει, ὁ δὲ βλάσφημος μὲ ἀχαριστία καὶ ἀσεβεία Αὐτὸν βλασφημεῖ.

Ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει περὶ τῶν βλασφημῶν αὐτό: Αὐτὸς ποὺ ἀμαρτάνει παραβαίνει τὸν Νόμο, ὁ δὲ βλάσφημος ἀσεβεῖ στὴν Θεότητα. Ἐὰν ὁ παραβάτης τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ κολάζεται, πόσο μᾶλλον ὁ βλάσφημος ποὺ βρίζει τὸν Νομοθέτη;

Σημείωμα για τον Ορθόδοξο Χριστιανό

Άγιος Φιλάρετος της Νέας Υόρκης (†1985)

1. Θυμήσου: είσαι τέκνο της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Αυτό δεν είναι λόγος κενός. Θυμήσου σε τί υποχρέωση σε θέτει τούτο.

2. Η γήινη ζωή είναι φευγαλέα. Δεν θα καταλάβεις πόσο σύντομα περνάει. Αλλά από αυτή την ζωή είναι που η αιώνια κατάταξή σου θα καθορισθεί. Μην το ξεχνάς αυτό ούτε για μια στιγμή.

3. Προσπάθησε να ζήσεις ευλαβικά. Να προσεύχεσαι στον Θεό στην Εκκλησία· να προσεύχεσαι στον Θεό στο σπίτι με ευλάβεια, με πίστη, με αφοσίωση στο θέλημα του Κυρίου. Να τηρείς τους ιερούς και σωτήριους κανόνες της Εκκλησίας, τους κανονισμούς και τις εντολές της. Έξω από την Εκκλησία, έξω από την υπακοή σε Αυτήν, δεν υπάρχει σωτηρία.

4. Το δώρο του λόγου είναι ένα μεγάλο δώρο του Θεού. Καθιστά τον άνθρωπο αξιοπρεπή, τον ανεβάζει ανυπολόγιστα πάνω από όλα τα υπόλοιπα γήινα πλάσματα. Αλλά πώς η ανθρωπότητα που έχει τώρα διαστραφεί κάνει κατάχρηση του δώρου τούτου! Προστάτηψε αυτό το δώρο και μάθε πώς να χρησιμοποιείς τον λόγο με χριστιανικό τρόπο. Μην κρίνεις, μη μιλάς ανώφελα. Να φοβάσαι σαν την φωτιά τις χυδαίες και εξάπαθητικές ομιλίες. Μην ξεχνάς τα λόγια του Κυρίου και Σωτήρα μας: «*από τους λόγους σου θα δικαιωθείς και από τους λόγους σου θα κατακριθείς*» (Ματθ. 12:37). Μην επιτρέπεις το ψέμα. Η Αγία Γραφή προειδοποιεί αυστηρά: «*Ο Κύριος θα καταστρέψει όλους εκείνους που λένε ψέματα*» (Ψαλμ. 5:7).

5. Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου (Ματθ. 22:39). Χωρίς αγάπη δεν υπάρχει Χριστιανισμός. Θυμήσου: Η χριστιανική αγάπη είναι ανιδιοτελής και όχι εγωιστική. Μη χάνεις την ευκαιρία να επιτελείς έργα αγάπης και ελέους.

6. Να είσαι ταπεινός, αγνός και καθαρός στις πράξεις, στα λόγια και στις σκέψεις σου. Μην μμείσαι τους ασεβείς. Μην δέχεσαι το παράδειγμά τους, και απόφευγε οποιαδήποτε κοντινή επαφή μαζί τους. Χωρίς ανάγκη, να μην έχεις καμία σχέση με τον άπιστο -η απιστία είναι μεταδοτική. Διατήρησε την σεμνότητα και την ευπρέπεια πάντα και παντού· μην μολυνθείς από τις αναίσχυντες συνήθειες των ημερών μας.

7. Να φοβάσαι και να αποφεύγεις την ματαιότητα και την υπερηφάνεια. Η υπερηφάνεια κατέρριψε από τον ουρανό τον υψηλότερο και ισχυρότερο από τους αγγέλους. Θυμήσου: «*χώμα είσαι και στο χώμα θα επιστρέψεις*» (Γεν. 3:19)... Ταπεινώσου βαθιά.

8. Ο βασικός σκοπός της ζωής είναι να σωθεί η ψυχή για την αιωνιότητα. Ας είναι αυτός ο κύριος στόχος και το μέλημα της ζωής σου. Αλίμονο σε αυτούς που καταστρέφουν τις ψυχές τους εξ αιτίας αδιαφορίας και απροσεξίας!

Είθε ο Κύριος να σε ευλογεί και να σε βοηθεί!

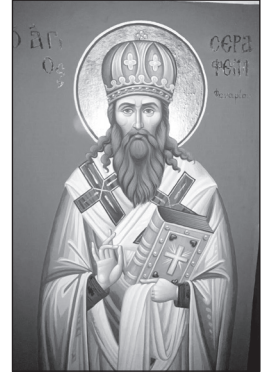
† Μητροπολίτης Φιλάρετος

Τελειώνοντας, σᾶς παρακαλῶ νὰ βοηθήσετε τοὺς βλάσφημους νὰ μετανοήσουν, νὰ πλησιάσουν στὸ ἱερὸ Μυστήριό τῆς Ἐξομολογήσεως καὶ νὰ ζητήσουν τὸ ἔλεος καὶ τὴν συγγνώμη τοῦ ἁγίου Θεοῦ καὶ νὰ σταματήσουν τὸ βρώμικο αὐτὸ πάθος, διαφορετικὰ ἀπομακρυνθεῖτε ἀπὸ κοντὰ τους, ὅπως φεύγετε μακριὰ ἀπὸ μία ὀχιά, μήπως καὶ διορθωθοῦν, πρᾶγμα ποὺ εὐχόμαί.

Βίος και Άθληση του Αγίου Νεου Ιερομάρτυρος Σεραφεΐμ Επισκόπου Νεοχωρίου και Φαναρίου

Ο Μακάριος Σεραφεΐμ, ο Νέος Ιερομάρτυρας του Χριστού, καταγόταν από ένα χωριό της επαρχίας των Αγράφων, που ονομαζόταν Πεζούλα. Σήμερα το χωριό αυτό βρίσκεται στις ακτές της λίμνης Πλαστήρα [νομού Καρδίτσας]. Γεννήθηκε από θεοσεβείς γονείς, οι οποίοι ονομάζονταν Σωφρόνιος και Μαρία. Είχε ενάρτη και θεοφιλή ανατροφή. Εισήλθε στο σχολείο των ιερών Γραμμάτων, τα οποία έμαθε σε μικρό χρονικό διάστημα, επειδή ήταν έξυπνος. Όταν ωρίμασε, αγάπησε τη ζωή των Μοναχών. Αφού μίσησε τον κόσμο και τις απολαύσεις του, πήγε στο Ιερό Μοναστήρι της Υπεραγίας Θεοτόκου της επονομαζόμενης «Κορώνα» και «Κρυερά Βρύσις» και εκεί εκάρη Μοναχός. Από τότε δόθηκε στους πνευματικούς αγώνες και μιμούνταν τους εκεί ενάρητους Πατέρες. Συνέλεγε σαν φίλεργη μέλισσα από τον καθένα τα διάφορα άνθη των αρετών και τόσο πολύ πρόκοψε στην κατά Χριστόν ζωή, ώστε κρίθηκε άγιος από τον Προεστώτα του Μοναστηρίου να δεχθεί και το αξίωμα της Ιερωσύνης· καθώς και έγινε.

Μετά από λίγο καιρό, αφού πέθανε ο επίσκοπος Φαναρίου και Νεοχωρίου, με ψήφο της Εκκλησίας, αναβιβάζεται στον Αρχιεπισκοπικό αυτό θρόνο. Λαμβάνοντας ο Άγιος αυτό το μεγάλο φορτίο της Αρχιερωσύνης, έδωσε περισσότερους αγώνες ποιμαίνοντας σαν αληθινός ποιμένας το ποίμνιό του στις σωτήριες νομές των εντολών του Κυρίου και ποτίζοντας αυτό με τα νάματα της ένθεης διδασκαλίας του και με τα έργα του έγινε τύπος σ' αυτό κάθε αγαθού. Εκτός από όλες αυτές τις αρετές του, τόση ταπείνωση είχε ο αειμνηστος, ώστε ονόμαζε τον εαυτό του δούλο αχρείο και θεωρούσε, ότι δεν πράττει ποτέ εύαρεστο έργο στο Θεό. Γι' αυτό επιθυμούσε να αξιωθεί το Μαρτύριο του Χριστού και περί τούτου προσεύχονταν συνέχεια στο Θεό, ο οποίος τον αξίωσε να απολαύσει αυτό που ποθούσε κατά τον εξής τρόπο.

Το 1601 μ.Χ. χρημάτισε Μητροπολίτης Λαρίσης Επίσκοπος κάποιος ονομαζόμενος Διονύσιος, ο οποίος πείσθηκε σε λόγους και υποσχέσεις των Ευρωπαίων και συνάθροισε μεγάλο πλήθος κινώντας πόλεμο κατά των τότε κρατούντων Τούρκων. Όρμησε στις περιοχές των Ιωαννίνων όπου πολλούς φόνευσε. Άλλοι όμως που δεν υπέμειναν τις καταδρομές του, έφυγαν από αυτούς τους τόπους. Μετά όμως από καιρό αφού συνελήφθηκε, θανατώθηκε φρικτά από τους Τούρκους. Ο Άγιος Σεραφεΐμ και όταν ακόμα ζούσε ο Διονύσιος, απέφυγε όσο μπορούσε τη συναναστροφή του. Περιερχόταν πάντα στα χωριά της δικής του Επισκοπής και δίδασκε τον λαό του Χριστού. Όταν όμως εκείνος συνελήφθη από τους Τούρκους που βρίσκονταν ακόμη σε ταραχή, παρέστη ανάγκη να κατεβεί ο Άγιος στο Φανάρι, επειδή ήταν καιρός να μοιράσει στους εκεί αγάδες τα συνήθη δωρήματα.

Όμως στο Φανάρι ήταν κάποιοι Τούρκοι αγάδες, που φθονούσαν τον Άγιο για την αρετή του, παρασυρόμενοι από το δαίμονα και ζητούσαν την κατάλληλη στιγμή ώστε ή να το ρίξουν από το τόσο ύψος της αρετής του στην ασέβεια ή να τον θανατώσουν. Σκεφτόμενοι την αποστασία του Διονυσίου, όταν είδαν τον Άγιο, άρχισαν να λένε μεταξύ τους: «Και αυτός ήταν με τον Διονύσιο και τώρα πώς τόλμησε και ήλθε μπροστά μας, αφού είναι επίβουλος της εξουσίας μας;». Όμως ο Άγιος ακούγοντας αυτά απόρη-

σε και επειδή δεν έφταιγε σε τίποτα νόμιζε ότι τα λένε για κάποιον άλλο. Γι' αυτό και με θάρρος τους ρώτησε λέγοντας: «Για ποιον λετε αυτά;». Αυτοί του αποκρίθηκαν με θυμό: «Για σένα, αποστάτη και επίβουλε. Να που ήρθες στα χέρια μας. Τώρα θέλεις να πάρεις εκείνο το οποίο σου πρέπει εκτός μόνον αν ίσως θελήσεις να αφήσεις την Πίστη σου και να γίνεις Τούρκος».

Όμως ο Άγιος αν και άκουσε αυτά παρ' ελπίδα και αφού ποθούσε όπως είχαμε πει να μαρτυρήσει για τον Χριστό, δεν δείλιασε καθόλου, αλλά αφού στάθηκε με καθαρό και γαλήνιο πρόσωπο, τους είπε: «Το ότι εγώ σ' αυτήν την κατηγορία είμαι τελείως αμέτοχος, όχι μόνο όλοι οι Χριστιανοί το ομολογούν, αλλά και εσείς οι Τούρκοι (εάν θέλετε να φανερώσετε την αλήθεια) το γνωρίζετε καλύτερα. Αυτό όμως το οποίο λετε, να αφήσω την Πίστη μου, για να ελευθερωθώ από το θάνατο, δεν θέλω να το καταδεχθώ με κανένα τρόπο, να αφήσω τον γλυκύτατό μου Ιησού, τον Θεό μου και Πλάστη μου, την δε τιμή τη δική σας ούτε να την ακούσω δεν καταδέχομαι».

Εκείνοι μόλις άκουσαν αυτά και είδαν ότι απέτυχαν στο σκοπό τους, όρμησαν στον Άγιο και αφού έσυραν αυτόν με μεγάλη βία και σκληρότητα, τον έφεραν στον ηγεμόνα (τον επονομαζόμενο Χαμουζαμπέην) και φώναζαν κατά του δικαίου και αθώου λέγοντας: «Και αυτός με τον καταραμένο Διονύσιο ήταν εχθρός και επίβουλός μας. Γι' αυτό σκότωσέ τον με κακό θάνατο, για να σωφρονιστούν και οι άλλοι». Όμως ο ηγεμόνας, αφού κάθισε στον θρόνο, παρέστησε τον Άγιο μπροστά του. Πρώτα άρχισε να λέει με τρόπο ήρεμο σ' αυτόν: «Βλέπω, άνθρωπε, ότι είσαι φρόνιμος και θαυμάζω πώς συμφώνησες μ' εκείνον τον κακό άνθρωπο και δεν ήρθε στο νου σου, ότι θέλετε να βάλετε σε πράξη πράγμα αδύνατο και ολέθριο για την ζωή σας. Είδες πώς εκείνος ο άνθρωπος χάθηκε με κακό τρόπο. Και εσύ βλέπεις ότι συνελήφθης και κινδυνεύεις να πεθάνεις με ελεεινό και επώδυνο θάνατο. Όμως εγώ, βλέποντας τη φρονιμάδα σου, λέω ότι ως άνθρωπος εξαπατήθηκες και καθώς λυπάμαι να σε σκοτώσω, σε συμβουλεύω να γίνεις Τούρκος. Όταν κάνεις αυτό όχι μόνο την ζωή σου θέλουμε να σου χαρίσουμε, αλλά και σε μεγάλη τιμή θέλουμε να σε έχουμε».

Ο δε Άγιος αποκρίθηκε με συντομία και είπε: «Το ότι άδικα υποφέρω και ενώ είμαι αναίτιος, παραδόθηκα σαν υπαίτιος, το γνωρίζεις πολύ καλά. Όμως εγώ την Πίστη μου δεν αρνούμαι, ούτε θέλω να χωριστώ ποτέ από τον γλυκύτατό μου Δεσπότη και Θεό, Ιησού Χριστό, ακόμη κι αν δεκάδες χιλιάδες θανάτους ήθελα να λάβω για το Όνομα του το Άγιο, χαρά και ευφροσύνη θεωρώ αυτό. Γι' αυτό, ηγεμόνα, χτύπα, σφάξε, κόψε, κάνε ότι ανήκει στην εξουσία σου». Αφού άκουσε αυτά ο δικαστής, δεν έχασε καιρό, αλλά διέταξε να τον δείρουν πολλή ώρα και ανηλεώς να κατακόψουν την ρίνα του [την μύτη του] σε λεπτά τεμάχια. Αφού γίνονταν αυτά και ο Άγιος τα υπέφερε σαν να γίνονταν σε ξένο σώμα και ευχαριστούσε και ευλογούσε το Θεό, διέταξε ο εξουσιαστής να τον ρίξουν στην φυλακή και να τον αφήσουν σε τέλεια εγκατάλειψη, χωρίς να του δώσουν τροφή και νερό, μήπως και μετανοούσε και έκανε το θέλημά τους.

Όμως ο Άγιος ευρισκόμενος στη φυλακή και βλέποντας στον εαυτό του τα στίγματα του Χριστού χαιρόταν και ευχαριστούσε τον Χριστό, διότι τον αξίωσε να υποφέρει εξαιτίας του Ονόματός Του και τον παρακαλούσε να του δώσει υπομονή να τελειώσει το Μαρτύριο. Την επόμενη μέρα, αφού κάθισε πάλι ο άρχοντας στον δικαστικό θρόνο με άμετρη έπαρση, διέταξε και έφεραν τον Άγιο μπροστά του. Άρχισε πάλι να λέει σ' αυτόν: «Άραγε, Σεραφεϊμ, σωφρονίστηκες από την χθεσινή παιδείυση, γνώρισες το συμφέρον σου, ώστε να κάνεις εκείνο, το οποίο σου λέω και ως φίλος σε συμβουλεύω ή εξακολουθείς να μένεις ακόμα σ' εκείνη την κακογνωμία;» Ο δε Άγιος καθισμένος με χαμογελαστό πρόσωπο, είπε: «Έπρεπε, ηγεμόνα, σ' αυτά να μη σου δώσω καμία

απάντηση, διότι, ενώ λες ότι είσαι φίλος μου, εν τούτοις με συμβουλεύεις αυτή την κακή συμβουλή, δηλαδή να αφήσω τον Κύριό μου Ιησού, τον δημιουργό και πλάστη μου και να πιστευσώ σ' ένα θνητό άνθρωπο, αγράμματο, εχθρό και πολέμιο του Χριστού μου».

Αφού είπε αυτά ο Άγιος, ο εξουσιαστής δεν περίμενε να τελειώσει ο Άγιος τον λόγο του, αλλά αμέσως διέταξε πάλι και τον έδειραν σφοδρότατα. Έπειτα τέντωσαν τα χέρια και τα πόδια του και έβαλαν πάνω στην κοιλιά του μια μεγάλη πέτρα και ανηλεώς κατέκοβαν και ξέσχιζαν τη σάρκα του. Όμως ο Άγιος, βλέποντας το Πάθος του Δεσπότη Χριστού να γίνεται σ' αυτόν, χαιρόταν τόσο πολύ, ώστε και αυτοί οι ανηλεείς δήμιοι βλέποντας ότι υπέμενε τόσα βασανιστήρια με ευχαρίστηση και ότι το πρόσωπό του ήταν λαμπρό και ευφραϊνόμενο, θαύμαζαν. Βλέποντας ο εξουσιαστής την σταθερή και αμετάθετη γνώμη του έδωσε την τελευταία απόφαση, να τον σουβλίσουν με ξύλο, ώστε να έχει βίαιο θάνατο.

Όταν έφερναν τον Άγιο στον τόπο της καταδίκης, μια γυναίκα από την Αραβία, που καθόταν σε κάποιον τοίχο, έβριζε και κακολογούσε τον Άγιο με αισχρές και άτιμες βρισιές. Ο Άγιος όμως σαν πιστός υπηρέτης του Δεσπότη Χριστού, μιμούμενος και σ' αυτό τον Χριστό, δεν είπε καμιά κατάρα εναντίον της άθεης εκείνης, αλλά μόνο αφού στράφηκε και είδε αυτή με την χαρωπή εκείνη όψη του, αμέσως σαν να βγήκε δύναμη από το ευλογημένο του πρόσωπο και την χτύπησε και σαν θαύμα στράφηκε προς τα πίσω η αναιδής και σκοτεινή εκείνη όψη. Όμοια και το στόμα και τα μάτια της στράφηκαν και έγιναν ίδια με του πατέρα της του διαβόλου! Έζησε μ' εκείνη την πληγή για δεκαπέντε χρόνια, καθώς γινόταν ελεεινό θέαμα σ' αυτούς που την έβλεπαν, έως του φρικτού θανάτου της.

Όταν έφθασε ο Άγιος στον τόπο της καταδίκης, τόπος όπου γίνονταν εκείνο τον καιρό οι συναλλαγές (σαν την αγορά), δίπλα στο ευρισκόμενο εκεί κυπαρίσσι και αφού σουβλίστηκε από τους άσπλαχνους, παρέδωσε την ιερή και πανευτυχή ψυχή του στα χέρια του Θεού, νιώθοντας μεγάλη ευχαρίστηση, στις 4 Δεκεμβρίου [του 1601]. Το άγιο Σώμα του διέταξε ο θηριώδης εκείνος άρχοντας να μείνει στο ξύλο για πολλές μέρες, δήθεν για σωφρονισμό των άλλων. Αλλά αν και έμεινε έτσι πολλές μέρες, δεν έπαθε τίποτα, εξαιτίας της Θείας Χάριτος, απ' όσα ήταν φυσικό να πάθει σαν νεκρό σώμα. Δηλαδή ούτε πρήστηκε, ούτε δυσοσμύσε, αλλά αντίθετα φαινόταν σαν να ζει και έβγαζε μια ουράνια ευωδία. Αυτό το θαύμαζαν και οι αλλοεθνείς που το έβλεπαν. Οι ευσεβείς χαιρόνταν και απέδιδαν μεγάλες ευχαριστίες στο Θεό, για την καλή ομολογία του Αγίου και επειδή στην τελευταία αυτή γενιά τους αξίωσε να δουν εκείνα, τα οποία γνώριζαν εξ ακοής ότι έγιναν στους παλαιούς καιρούς. Αν και ήθελαν να πάρουν αυτό το αθλητικό σώμα για να τους βοηθήσει, δεν μπόρεσαν, επειδή ο εξουσιαστής έβαλε πολλούς φύλακες να το φυλάνε μέρα-νύχτα.

Μετά από κάποιες ημέρες οι τύραννοι έκοψαν την μακάρια κεφαλή του Αγίου και την έφεραν στα Τρίκαλα μαζί με άλλα κεφάλια κακούργων, τα οποία αφού έβαλαν σε κοντάρια, τα έστησαν με την σειρά όλα να βλέπουν προς την δύση. Αυτά έκαναν το βράδυ. Το πρωί όμως, ενώ όλα τα κεφάλια των κακούργων ήταν όπως τα έβαλαν, το κεφάλι του Αγίου βρισκόταν να βλέπει στην ανατολή. Αυτό δεν έγινε μια φορά, αλλά για πολλές ημέρες. Σ' αυτό το διάστημα, στο οποίο γινόταν αυτό το θαύμα, κατ' οικονομία του Θεού, έτυχε να είναι στα Τρίκαλα ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής που ονομαζόταν Δούσικον (του Αγίου Βησσαρίωνος). Αυτός αφού είδε με τα μάτια του το θαύμα,

συνέλαβε στην καρδιά του να βρει τρόπο να πάρει την ιερά και πολύτιμο Κεφαλή στο Μοναστήρι του. Αφού συμφώνησε με κάποιον Αλβανό χριστιανό, του υποσχέθηκε να του δώσει πενήντα γρόσια, εάν έβρισκε τρόπο να πάρει το θαυματουργό εκείνο Κεφάλι, και να του το φέρει.

Εκείνη την νύχτα λοιπόν, καιροφυλακτούσε ο χριστιανός. Όταν πλέον πλησίαζε να ξημερώσει, αφού είδε ότι οι φύλακες κοιμήθηκαν νικημένοι από την αγρυπνία, πλησίασε όσο μπορούσε προσεκτικότερα και επιχείρησε να κατεβάσει το τίμιο Κεφάλι από το ξύλο. Από την βιασύνη και τον φόβο του όμως άφησε το ξύλο, το οποίο πέφτοντας κτύπησε τους φύλακες και τους ξύπνησε. Βλέποντας εκείνοι τον καλό χριστιανό να επιχειρεί αυτή την θαυμάσια κλοπή, έτρεξαν να τον συλλάβουν. Όμως ο γενναίος εκείνος, από την μια μεριά εξαιτίας του θείου ζήλου κι από την άλλη εξαιτίας των χρημάτων, άρπαξε με τόλμη τον πολύτιμο θησαυρό από τις τρίχες και τον έριξε στους ώμους του και έφυγε όσο μπορούσε πιο γρήγορα. Οι φύλακες τον κυνηγούσαν με πολλή ορμή από τον φόβο και την ντροπή τους. Όμως ο καλός εκείνος χριστιανός, που ήταν πάνω σε μια γέφυρα του Πηνειού, βλέποντας τους φύλακες ότι πλησίαζαν, φοβήθηκε κι έριξε την Κάρα στο ποτάμι. Έτσι, οι φύλακες βλέποντας το γεγονός, γύρισαν πίσω άπρακτοι.

Σ' εκείνο το ποτάμι, σε μεγάλη απόσταση κάτω από την γέφυρα, κάποιοι ψαράδες είχαν κατασκευάσει φράκτες, για να πιάσουν ψάρια. Καθώς πήγε λοιπόν η πανευτυχής εκείνη Κεφαλή στους φράκτες, πιάστηκε από τις τρίχες. Υπήρχαν δύο ψαράδες, ο μien ένας είχε φύγει για το σπίτι του, ο άλλος δε είχε μείνει την νύχτα εκείνη να φυλάει τους φράκτες. Καθώς καθόταν ο ψαράς στο στρώμα του και έβλεπε τον φράκτη, είδε ένα πύρινο στύλο, ο οποίος άρχιζε από το φράκτη κι έφτανε στον ουρανό! Άκουγε και θαυμάσιες ψαλμωδίες, αλλά δεν έβλεπε τίποτα. Επειδή φοβήθηκε, βγήκε από το ποτάμι και πήγε να κρυφτεί στο κούφωμα κάποιου δέντρου, μένοντας εκεί όλη την νύχτα άυπνος. Όταν ξημέρωσε, βγήκε από εκεί και πήγε στα Τρίκαλα και διηγήθηκε στον σύντροφό του το θαύμα.

Την επόμενη μέρα πήγαν και οι δυο να δουν τι συμβαίνει. Ενώ διανυκτέρευαν, είδαν πάλι όμοια τον πύρινο στύλο και άκουσαν τις ψαλμωδίες. Επειδή δεν μπορούσαν να υπομείνουν το φοβερό θαύμα, έφυγαν από εκεί και πήγαν πάλι στο κουφωτό δέντρο. Όταν μπήκαν σ' αυτό έβλεπαν από την οπή το θαύμα και δεν κοιμήθηκαν όλη την νύχτα από τον φόβο τους. Όταν ξημέρωσε, πήγαν να δουν τι ήταν το θαύμα, το οποίο έβλεπαν την νύχτα. Κοιτώντας προς εκείνο το μέρος, στο οποίο είδαν τον πύρινο στύλο, αντίκρισαν τη μαρτυρική Κεφαλή μπλεγμένη στον φράκτη. Αφού την γνώρισαν και την μάζεψαν, την έφεραν στον προαναφερθέντα Ηγούμενο. Ο καλότυχος Ηγούμενος βλέποντας την Κεφαλή ανασκήρτησε και αφού πήρε το αξιοθαύμαστο Λείψανο, έδωσε τα χρήματα στους ψαράδες.

Μετά από καιρό, όταν έμαθαν οι αδελφοί της Κρυεράς Πηγής την υπόθεση, έστειλαν τον Ηγούμενό τους μαζί με κάποιον προεστό του Νεοχωρίου Παναγιώτη Κωσκολά, να ζητήσουν την ιερή και μαρτυρική Κάρα από το Δούσικο, καθώς ανήκε σ' αυτούς, επειδή ο Άγιος ήταν συμπολίτης τους. Αναχώρησαν, κατ' οικονομία Θεού, να βρουν στα Τρίκαλα τον Μητροπολίτη Λάρισα, στον οποίο φανέρωσαν τη γνώμη τους και τον παρακάλεσαν να τους βοηθήσει στο δίκαιο ζήτημά τους. Επειδή ο Μητροπολίτης έκρινε δίκαιο το αίτημά τους, αποφάσισε να πάρουν οι Δουσικιώτες τα πενήντα γρόσια και να δώσουν το θησαυρό, όπως κι έγινε. Ο Ηγούμενος και ο Παναγιώτης Κωσκολάς, αφού πήραν αυτό που ποθούσαν, την έφεραν στο Μοναστήρι της Κρυεράς Πηγής (Κορώνης). Κατασκεύασαν αξιοθαύμαστο κιβώτιο, την έβαλαν σ' αυτό και την απέθεσαν σε τόπο ιερό και επιτήδειο, στον οποίο μένει μέχρι και τώρα σώα, ευωδιάζουσα και επι-

Ἀναγκαία διασάφηση περὶ μιᾶς συναντήσεως

ΚΑΠΟΙΟΣ Κληρικός ὀνόματι Παΐσιος Παπαδόπουλος, ἀποτευχισθεὶς πρὸ ἐτῶν ἐκ τοῦ Νέου γιὰ θέματα Πίστεως, ζήτησε συνάντηση μὲ τὴν ἐλαχιστότητά μου τὸ μεσημέρι τῆς Τετάρτης, 26-10/8-11-2023. Τὸν δέχθηκα εὐγενῶς στὸν ταπεινὸ χῶρο διαμονῆς μου στὴν Λάρισα καὶ συζητήσαμε γιὰ θέμα του, τὸ ὁποῖο μάλιστα ἤθελε ἀρχικῶς νὰ μεταφέρω στὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας εἶμαι μέλος, ἀλλὰ τελικῶς ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη τῆς συζητήσεως ἀπέσυρε τὸ αἴτημα.

Αὐτός, σὲ ἀνάγκη καλύψεως εὐρισκόμενος, διότι ἡ ἀντικανονικῆ-περιθωριακὴ ὁμάδα τοῦ Πατρίου, μὲ τὴν ὁποῖαν στὸ μεταξὺ σχετίσθηκε πρὸ καιροῦ καὶ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν δέχθηκε ἀμέσως προβιβασμό, τοῦ δημιουργεῖ προβλήματα ὡς πρὸς τὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων του, ἔκανε τὸ διάβημά του μέσω ἐμοῦ πρὸς τὸν ἐκκλησιαστικὸ μας χῶρο. Ἐπειδὴ ὅμως ἰσχυρίζετο ὅτι ἡ ἐπισκοπικὴ του πλέον ιδιότητα εἶναι ἀδιαμφισβήτητη κατὰ τὴν αἴσθησή του, ἦταν ἀνάγκη νὰ τοῦ ἐξηγηθεῖ γιατί ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχει ὡς ἀρχὴ νὰ μὴν ἀναγνωρίζει τίς πράξεις τέτοιου εἴδους μορφωμάτων, σὰν καὶ αὐτὸ στὸ ὁποῖο ἐπέλεξε νὰ προσφύγει προκειμένου νὰ λάβει χειροτονία.

Τοῦτο ὅμως -ὅπως φαίνεται- δὲν τοῦ προξένησε καλὴ ἐντύπωση, καὶ ἔτσι προέβη στὴν ἐξαγωγή λανθασμένων συμπερασμάτων δῆθεν ἀλαζονικῆς συμπεριφορᾶς ἐναντί του. Καὶ μάλιστα ἔσπευσε νὰ κυκλοφορήσει βίντεο στὸ διαδίκτυο (!), ὅπου ἀναφερόμενος στὴν συνάντησή μας λέγει τὰ πράγματα κατὰ τὴν δική του ἀντίληψη, γι' αὐτὸ καὶ προβαίνω σὲ αὐτὴ τὴν δήλωση, ὥστε νὰ μὴν μείνει ἀναπάντητη ἡ δημόσια πρόκληση ἐκ μέρους του.

Τονίζω ἀκόμη ὅτι ὅσα αὐτὸς λέγει ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ἐμὲ περὶ ἐκκλησιολογικῶν παρατηρήσεων, περὶ τοῦ τρόπου ἀποδοχῆς τῶν προσερχομένων εἰς ἡμᾶς Κληρικῶν ἀπὸ ἑτέρους χώρους, ὡς καὶ περὶ δῆθεν κατηγοριῶν κατὰ συνεπισκόπων μου, ἀποτελοῦν ἐπίσης καθαρὰ δικές του ἐρμηνεῖες ἐπὶ θεμάτων ποὺ ἐτέθησαν.

Ὅλο αὐτὸ μοῦ θυμίζει τὸ ἐρώτημα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου: «Ὡστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;» (Γαλ. 4, 16). Ἐνῶ δηλαδὴ κάποιοι διάκεινται θετικῶς ἐναντί μου, μόλις ὅμως τοὺς ἐκθέσω τὴν ἀλήθεια γιὰ κάποια πράγματα ποὺ τοὺς ἀφοροῦν, ἐκεῖνοι στρέφονται ἐναντίον μου;! Δηλαδὴ γιὰ νὰ τὰ ἔχω καλὰ μὲ ὅλους ὅσοι μὲ προσεγγίζουν, πρέπει νὰ δέχομαι τοὺς ὄρους τοὺς ὡς πρὸς τὴν συζήτηση καὶ νὰ συμφωνῶ βασικῶς μαζί τους σὲ ὅ,τι αὐτοὶ ὑποστηρίζουν καὶ αἰσθάνονται; Νὰ μὲ φυλάξει ὁ Κύριος!

Ὅσο δὲ γιὰ τὴν «ἀπειλή» του ὅτι θὰ προχωρήσει στὴν ἴδρυση ἄλλης «παρατάξεως», ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν γνώμη του δὲν ἔτυχε τῆς ἀναμενόμενης εὐμενοῦς ὑποδοχῆς, γιὰ τὴν δημιουργία τῆς ὁποίας («παρατάξεως») μάλιστα ἀπευθύνει ἔκκληση «στοὺς ἐπισκόπους τοῦ Πατρίου», εἶναι νομίζω χαρακτηριστικὴ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν σκοπῶν τοῦ προσώπου αὐτοῦ. →

τελώντας ἀπειρα θαύματα, κάνοντας καλὰ τοὺς ἀρρωστοὺς πιστοὺς ποὺ προσέρχονται. Ἀλλὰ καὶ στὴν ολέθρια πανώλη φάνηκε μῦριες φορές θαυματουργή, σώζοντας πολλὰ εὐσεβεῖς περιοχὲς μέχρι σήμερα ἀπὸ τὴν δύσκολη αὐτὴ ασθένεια.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Ἀγράφων τὸν γόνον, Φαναρίου τὸν Πρόεδρον, καὶ Μονῆς Κορώνης τὸ κλέος, Σεραφεῖμ εὐφημήσωμεν· ἀθλήσας γὰρ λαμπρῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, θαυμάτων ἐπομβρίζει δωρεὰς καὶ λυτροῦται νοσημάτων φθοροποιῶν, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Περὶ ἑνὸς θλιβεροῦ Ρασοφόρου

ΘΑ εὐχόμεον νὰ μὴν χρειαζόταν νὰ γράψω αὐτὸ τὸ κείμενο. Ἀλλὰ ἡ δημόσια γραπτὴ πρόκληση μὲ ἀναγκάζει νὰ τοποθετηθῶ δημοσίως.

Ὁ π. Μελέτιος Πανταζῆς (π.Μ.Π.), ὁ ὁποῖος πρὸ 25ετίας περίπου ὑπέκλεψε τὴν Ἱερωσύνη ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Ἀρχιερέα τῆς Ἐκκλησίας μας Δημητριάδος Μάξιμο (†2018), μετὰ ἀπὸ λίγο μόλις διάστημα χρόνου «θυμῆθηκε» ἢ «διαπίστωσε» ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας -σὲ μία ὁμολογουμένως δύσκολη ἐποχὴ ἐσωτερικῶν δοκιμασιῶν καὶ προβλημάτων- δῆθεν δὲν ὀρθοδοξοῦσε. Ὅποτε, ἔσπευσε νὰ ἀποκοπῆ ἀπὸ Αὐτὴν αὐθαίρετα καὶ νὰ συνεχίσει ἔκτοτε τὴν ἀντικανονικὴ καὶ προβληματικὴ ἀνεξάρτητη πορεία του, «ποιμαίνοντας» ὁ ἴδιος τὸν ἀποίμαντο ἑαυτὸ του, μὴ ἀναγνωρίζοντας κανέναν ὡς ἀνώτερη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ του.

Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφθανε αὐτὸ τὸ κακό, ὁ π.Μ.Π. ἀπὸ τὸ θεωρούμενο ὡς ἐρημητή-

ριό του, τὸ κατάφυτο κτῆμα του, λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Βερδικούσια, ἐξαπολύει κατὰ καιροὺς, ὅποτε τοῦ κατέβει, μύδρους ἐναντίον Ἀρχιεπισκόπων, Μητροπολιτῶν, Ἱερᾶς Συνόδου κλπ.κλπ., παριστάνων αὐτοβούλως τὸν κριτὴ καὶ τιμητὴ ἀπάντων, αὐτὸς ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ θρηνεῖ γιὰ τὰ χάλια του, νὰ φροντίζει γιὰ τὴν μετάνοιά του καὶ νὰ παρακαλεῖ νυχθημερὸν γιὰ τὴν ἐξιλέωσή του. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ Ἀρχιερέας ποὺ κακῶς τὸν ἐχειροτόνησε, ἐξ αἰτίας τῆς πικρίας ποὺ ἔλαβε ἀπὸ τὴν θλιβερὴ συμπεριφορὰ του, τὸν ἀποκάλεσε ἐνώπιον πιστῶν μας στὴν Βερδικούσια ὡς «τέκνο τοῦ ἀντιδίκου»! (Τὸ γράφω μετριασμένα καὶ ὄχι ὅπως ἀκριβῶς εἰπώθηκε).

*Ἐχει ἐπίγνωση ὁ ἀδέσποτος π.Μ.Π. τὸ φοβερὸ βᾶρος αὐτοῦ τοῦ χαρακτηρισμοῦ ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Δέσποτα Μάξιμο; Ἀναλογίζεται τί λόγο θὰ δώσει στὸν Δεσπότη Χριστὸ καὶ πῶς θὰ ἀντικρίσει στὴν αἰωνιότητα τὸν μακαριστὸ Ἀρχιερέα ποὺ τὸν χειροτόνησε στὴν γῆ, καὶ αὐτὸς (ὁ π.Μ.Π.) τὸν πρόδωσε; Ἀντὶ λοιπὸν νὰ θρηνεῖ ἀκαταπαύστως γιὰ τὸ βᾶρος τῆς ψυχῆς του, αὐτὸς παριστάνων τὸν «ὁμολογητὴ» προσπαθεῖ ὁ ταλαίπωρος μὲ πολυσέλιδα κείμενά του, πλήρη συγχύσεως καὶ ἀμετροεπείας, νὰ αὐτοδικαιωθεῖ πάση θυσίᾳ, κατηγορῶντας τοὺς ἄλλους γιὰ δῆθεν σφάλματα ἐπὶ θεμάτων πίστεως.

Θέλω παρενθετικὰ νὰ τονίσω κάτι σημαντικὸ: ὁ παραλληλισμὸς ποὺ ὁ π.Μ.Π. ἐπιχειρεῖ νὰ κάνει, ὅτι δῆθεν ἀκολουθεῖ τὴν παρόμοια γραμμὴ τῶν μακαριστῶν πατέρων Θεοδωρήτου Μαύρου καὶ Χρυσοστόμου Σπύρου, πάσχει καιρίως σὲ δύο θεμελιώδη σημεία: α) ἐκεῖνοι δὲν εἶχαν λάβει χειροτονία στὴν Ἐκκλησία μας καὶ ἄρα δὲν εἶχαν σχέση ἀμεσης ἐξαρτήσεως καὶ κανονικῆς ἀναφορᾶς εἰς Αὐτήν. Καὶ ἐπίσης, β) ἐκεῖνοι δὲν διέμεναν πλησίον πολυπληθοῦς Ἑνορίας τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ φυσικὰ δὲν εἰσῆρχοντο σὲ Ἑνορία μας -ἔστω καὶ προσκαλούμενοι- γιὰ νὰ ἐφαρμόσουν ὡς Ἐφημέριοι τὴν γραμμὴ καὶ τακτικὴ τους. Ἡ διαφορὰ λοιπὸν μὲ ἐκείνους εἶναι τεράστια ἐπὶ τῶν σημείων τούτων.

Τὶς ἡμέρες λοιπὸν αὐτές, παραμονές τῶν Χριστουγέννων, καὶ ἐνῶ τὸ ἐφημερικὸ πρόβλημα στὴν Βερδικούσια λύθηκε μὲ πραγματικὰ θαυμαστὸ τρόπο, ὅπως καὶ τὰ πράγματα στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας λαμβάνουν ιδιαίτερα θετικὴ τροπὴ

Ταῦτα καθκόντως πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρανοήσεως, σὺν τῇ διευκρινίσει ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπανέλθω στὸ θέμα αὐτό.

†ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Κλήμης

Λάρισα, 28-10/10-11-2023

διὰ τῆς θείας Χάριτος, ὁ π.Μ.Π. ἐθελοτυφλώντας ἀποφάσισε νὰ ἐπιτεθεῖ κατὰ τοῦ ταπεινοῦ μας προσώπου, ὡς Ἀρχιερέως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καὶ ὑπευθύνου θεῖω ἐλέει γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν θεμάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας μας. Καὶ ἔγραψε κείμενο 19 σελίδων (!), γιὰ νὰ μᾶς ψέξει ὡς πρὸς τὴν στάση καὶ συμπεριφορὰ μας ἔναντί του ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεώς μας στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ἐδῶ καὶ διετία περίπου.

Ἄλλὰ τί εἶδους Καλόγερος εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος δὲν δέχεται οὔτε ἀνέχεται δίκαιο ἔλεγχο ἀπὸ Ἐπίσκοπο; Ἄν δὲν τὸ κάνει αὐτὸ ὁ ἐπιχώριος Ὁρθόδοξος Ἀρχιερέας, ὁ ὁποῖος ἔχει θεῖο δικαίωμα νὰ ἐλέγχει κάθε ἐκτρεπόμενο πνευματικά, ποιὸς θὰ τὸ κάνει; Ὁ Κοινοτάρχης, ὁ Δασονόμος ἢ ὁ Γεωπόνος; Ὅμως, ὅταν κάποιος -ποῦ ὑποτίθεται ὅτι εἶναι Καλόγερος- μάθει μιὰ ζωὴ νὰ ζεῖ ἀνυπότακτος στὸ θέλημά του, καὶ μάλιστα νὰ κρίνει ὅλους τοὺς ἄλλους ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, τότε φυσικὰ δὲν ἀνέχεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὸν ἔλεγχο ἔστω καὶ ἀπὸ Μητροπολίτη! Πῶς νὰ χαρακτηρίσουμε αὐτὴ τὴν δεινὴ ἐκτροπὴ; Ὅμως, αὐτὰ εἶναι δυστυχῶς τὰ θλιβερὰ ἀποτελέσματα τοῦ πλανεροῦ ἐγωῖσμοῦ.

Μὲ τὸ κείμενό μου αὐτὸ δὲν θὰ κατέλθω στὸ ἐπίπεδο γραφῆς τοῦ π.Μ.Π.. Δὲν θὰ ἀκολουθήσω τὸ στρεβλὸ σκεπτικὸ του, οὔτε θὰ ἀπολογηθῶ. Μόνον, χάριν τοῦ Ποιμνίου μας -ἐφ' ὅσον αὐτὸς διαδίδει τὸ κείμενό του μεταξὺ τῶν πιστῶν μας, θὰ διευκρινίσω κάποια βασικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ὁ κατήγορός μου διατρεβλώνει, μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ δικαιολογηθεῖ καὶ ἐνῶ αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπόλογος, νὰ ἀντιστρέψει τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ ἐμφανισθεῖ ὡς ὁ τιμητῆς μου.

Ἀρχικὰ λοιπόν, πρὸ διετίας, προσπάθησα γιὰ μῆνες νὰ προσεγγίσω τὸν π.Μ.Π. προκειμένου νὰ φθάσουμε στὴν ὅσο τὸ δυνατόν καλύτερη ἐπίλυση τοῦ πιεστικοῦ ἐφημεριακοῦ προβλήματος στὴν Βερδικούσια, ἀφοῦ ὁ ἐπὶ πολλὰς δεκαετίες Ἐφημέριος π. Ἀθανάσιος Τσιότρας δὲν μπορούσε πλέον λόγω γήρατος νὰ ἀνταποκριθεῖ στὰ καθήκοντά του καὶ δὲν ἐξευρίσκετο ἄμεσα ἀντικαταστάτης. Γι' αὐτὸ καὶ φάνηκε νὰ ἀνέχομαι τὴν προσωρινὴ ἐξ ἀνάγκης παρουσία τοῦ π.Μ.Π. στὴν Ἐνορία μας τῆς Βερδικούσιας, παρὰ τὴν μὴ ἔνταξή του στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας καὶ τὴν μὴ κανονικὴ διαμνημόνευση τοῦ ὀνοματός μου ὡς κυριάρχου Ἐπισκόπου.

Ἀπὸ καθαρὰ ὁμως ποιμαντικὸ ἐνδιαφέρον, ἤθελα νὰ εἶναι παρὼν στὴν Πανήγυρη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡλιῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους (2022), ὥστε νὰ μὴν φανεῖ ὅτι ὁ ἕνας «ἐκτοπιζέι» τὸν ἄλλον διὰ τῆς παρουσίας του, ἀσχέτως ἂν εἶχε σκοπὸ νὰ συμπράξει μαζί μας λειτουργικὰ ἢ ὄχι. Κανεὶς δὲν θὰ τὸν ἐξανάγκαζε νὰ λάβει ἐνεργὸ μέρος, ἂν δὲν θὰ τὸ ἐπιθυμοῦσε ὁ ἴδιος. Ἐφθανε μόνον ἡ παρουσία του. Στὸ ἐκφρασθὲν αὐτὸ αἴτημά μου ἐκεῖνος συμφώνησε, ἀσχέτως ἂν ἐκ τῶν ὑστέρων τὸ ἀρνεῖται, ψευδόμενος ἀσύστολα, διότι δὲν θὰ ἤθελε νὰ συνιερουργήσει, ὅπως διατείνεται. Ἄς μὴν συνιερουργοῦσε, κανένα πρόβλημα! Ὅταν λοιπόν διαπίστωση ὅτι διὰ τῆς ἀνεπιτρέπτου κατ' ἐμὲ ἀπουσίας του μὲ ἀγνόησε ἐπιδεικτικὰ ὡς Ἐπίσκοπο, τὸν ἔψεξα καταλλήλως δημόσια, ὅπως θὰ ἔκανα ἔναντι κάθε ἀνελικρινοῦς ἀνθρώπου καὶ δὴ Κληρικοῦ.

Τὸ ἂν -ποιῶν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, φάνηκε νὰ ὑποχωρῶ ἔναντί του περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἐκεῖνου, ἦταν κάτι προσωρινὸ ἀφοῦ ἡ περιπλοκὴ στὸ ἐφημεριακὸ πρόβλημα συνεχιζόταν, ἐν ἀναμονῇ κατὰ Θεὸν λύσεως αὐτοῦ ἐν καιρῷ τῶ δέοντι. Ἐφριξα ὁμως τότε, ὅταν ὁ π.Μ.Π. θρασύτατα μοῦ δήλωσε ὅτι ὅταν ἐρχεται στὸν Ναὸ μας στὴν Βερδικούσια γιὰ νὰ λειτουργήσει, ὄχι μόνον δὲν ἐντάσσεται ἐξ ἀνάγκης στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας, παρὰ ἀντιθέτως «βγάζει» αὐτὴν μαζί του ἐκτὸς τῶν ὁρίων της! Κατενόησα τότε ἀναμφίβολα ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς πάσχει ἀθεράπευτα καὶ καμὶα ἐλπίδα δὲν ἀφήνει μᾶς κατὰ Θεὸν καλῆς σχέσεως καὶ συνεννοήσεως.

Γι' αὐτὸ καὶ ἔκτοτε, ὅποτε μοῦ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία, συνέχισα νὰ ψέγω τὴν ἀνευλόγητη ἀπὸ μέρους μου συμπεριφορὰ καὶ τακτικὴ του, τόσον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὅσο καὶ τῶν ὀλιγίστων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι -ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ- στήριζαν αὐτὸν στὴν

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ**Ἕνας διάλογος περί προγαμιαίων σχέσεων καί παρθενίας**

Μπορεῖς νά μοῦ πεῖς τί ἔχει πάθει ἡ Ἐκκλησία μέ τίς προγαμιαῖες σχέσεις; Διηλαδί τί κακό βρίσκει; Δέν πρέπει νά γνωρίζει ὁ ἄντρας τήν κοπέλα πρὶν τήν πάρει;

—Γιατί, κλεισμένη σέ τσουβάλι τοῦ τῆ δίνουν; Δέν τήν βλέπει πρὶν τό γάμο; Δέν μιλοῦν μεταξύ τους;

—Ἐλα τώρα ξέρεις τί ἐννοῶ.

—Μά ἀκριβῶς ἐπειδή ξέρω καί ἐπίσης ξέρω ὅτι ἔχεις καί κόρες, ἀδυνατῶ νά καταλάβω. Διηλαδί θέλεις καί ἐσύ οἱ κόρες σου νά ... γνωρίζουν καλά ὄλους τοὺς ἴσως- μέλλοντες συζύγους τους;

—Ἐ! Ἐντάξει δέν λέμε καί ὄλους!

—Ἄ! Μόνον ὅσους πρέπει! Ἄσχετα μέ τό ἐάν αὐτοί μπορεῖ νά εἶναι καί δέκα ἢ εἴκοσι!!! Μπορεῖς νά μοῦ πεῖς ποιά ἡ διαφορὰ μεταξύ αὐτοῦ καί τῆς πορνείας;

—Ἀναστάση πολὺ μακριά τό πᾶς! Ἐγώ μιλάω γιά μία ἄντε δύο φυσιολογικές σχέσεις.

—Ὠραία, ἄς ποῦμε ὅτι θά εἶναι ἕνας πού σοῦ βάζω ὑπογραφή ὅτι ἐάν γίνει ἀρχή δέν

ἀντι-εκκλησιαστική γραμμῆ του, ὅποιοι κι ἂν ἦσαν αὐτοί.

Ἔως ὅτου, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν Πανήγυρη τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ τὸν παρελθόντα Ἰούλιο (2023), ὁ π.Μ.Π. ἀνακοίνωσε μόνος του ὅτι δέν θὰ ξαναέλθει στὴν Ἐνορία, παύοντας τὴν παρουσία του. Χαρᾶς εὐαγγέλια γιά ἐμᾶς, πού ὁ Ναός μας ἐπὶ τέλος λυτρώθηκε ἀπὸ τὴν ἀνεπιθύμητη παρουσία αὐτοῦ τοῦ ἀντάρτου, ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ τὴν ἱερωσύνη τῆς παρακοῆς καί τοῦ πείσματος, καί ὄχι τῆς οἰκοδομῆς καί τῆς εὐλογίας.

Ὁ δὲ Κύριος καί Θεός μας, κατόπιν τοῦ κόπου μας, τῆς ἀγωνίας μας, τοῦ ἀγῶνος μας καί τῶν δακρύων μας, ἔστειλε ἐντελῶς ἀπρόσμενα διὰ τῆς Θείας Προνοίας Του κατάλληλο Κληρικό, τὸν π. Ἀλέξανδρο, ὁ ὁποῖος ἐδῶ καί μῆνες μὲ θυσιαστικότητα καί μὲ ὀρθὸ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα διακονεῖ τὸν Ναὸ καί τοὺς πιστοὺς μας στὴν Βερδικούσια. Δόξα τῷ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἐλέει!

Ὅμως, ὅπως φαίνεται, ὁ π.Μ.Π. δέν τὸ ἀντεξε ὄλο αὐτό. Κι ἔτσι ἔσπευσε τώρα, στὴν παροῦσα εὐλογημένη συγκυρία, νὰ ἐκχύσει τὴν χολή καί τὸ δηλητήριό του μέσα ἀπὸ τὸ ἀλλοπρόσαλλο κείμενο τῆς ἀμπελοφιλοσοφίας του. Κάποιοι ταλαίπωροι προετοιμάζονται προφανῶς γιά τὰ ἅγια Χριστοῦγεννα μὲ τέτοιου εἶδους δραστηριότητες! Τί κρίμα!...

Λυποῦμαι εἰλικρινὰ τὸν δυστυχῆ αὐτὸν Ρασοφόρο, ὁ ὁποῖος διατελεῖ σὲ παραχῶδη κατάσταση τέτοιες ἅγιες ἡμέρες. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ εἶδους του εἶναι γνωστὸν ὅτι αὐτο-τιμωροῦνται μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο. Τὸν παραδίδω στὴν θεία Κρίση, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ δώσω τὴν ὁποιαδήποτε συνέχεια στὴν διχαστικὴ καί πειρασμικὴ λογικὴ του. Προσεύχομαι νὰ βρεῖ ἔλεος καί μετάνοια, οἱ δὲ ἐλάχιστοι ὑποστηρικτές του νὰ ἀνανήψουν καί νὰ καταλάβουν τὸν κίνδυνο τῆς ψυχῆς τους.

Προτρέπω τὸ κατὰ Θεὸν ἀγαπητὸ Ποίμνιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καί γενικὰ τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ μείνει ἀνεπηρέαστο ἀπὸ τὸ ἀσεβὲς περιεχόμενο τοῦ κειμένου τοῦ π.Μ.Π.. Οἱ πιστοὶ μας, χάριν τῆς ψυχικῆς τους ἰσορροπίας, νὰ ἀποφεύγουν νὰ διαβάζουν ἢ νὰ σχολιάζουν ἢ γενικὰ νὰ χάνουν τὸν πολύτιμο χρόνο τους μὲ αὐτό, διότι ὁ Κύριος μᾶς χαρίζει τὸν χρόνο ὄχι γιά νὰ τὸν σπαταλοῦμε σὲ μικρότητες καί ἐκτροπές, ἀλλὰ γιά μετάνοια καί ἔργα ἀγαθὰ.

Μὲ ἐγκάρδιες εὐχὲς νὰ φθάσουμε στὶς ἅγιες ἑορτὲς τῆς θείας Ἐπιφανείας μὲ εἰρήνη, ὑγεία καί μετάνοια!

† ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης καί Πλαταμῶνος Κλήμης

Λάρισα, 15/28-12-2023

θά είναι ένας! Τό θεωρείς σωστό; Νά δοκιμάσει κάποιος τό κορίτσι σου λές καί είναι αντικείμενο εὐχαρίστησης ἀνδρῶν καί νά περιμένεις ἐναγωνίως καί τό ἀποτέλεσμα;

—Ξέρεις ὅτι δέν τό βλέπω ἔτσι. Ἐγώ ἀπλᾶ λέω ὅτι δέν εἶναι κακό νά γνωρίσει καί ἕναν ἢ δύο πρὶν παντρευτεῖ. Τί θά χάσει; Ἡ πρώτη θά εἶναι ἢ ἡ τελευταία;

—Ἴσως νά γελάσεις μὰ πές μου, πόσο μπορεῖ νά στοικίζει ἡ ἀρετή τῆς παρθενίας γιά νά τήν ξαναποκτήσει ἕνα κορίτσι καί ποιός μπορεῖ νά τοῦ τή δώσει πίσω;

—Τώρα μέ τήν πρόοδο τῆς ἱατρικῆς ὅλα γίνονται!

—Ναί, ὅλα γίνονται! Μόνο πού ὑπάρχει μιά διαφορά. Πρῶτα πρῶτα δέν ἀποκτᾶ καί πάλι τήν ἀρετή παρά μόνον τό ἰδίωμα. Καί δεύτερον μέσα τῆς θά ξέρει ὅτι αὐτό πού εἶχε ἀπό τήν ὥρα πού γεννήθηκε δέν ὑπάρχει πλέον, χάθηκε. Αὐτή λοιπόν, τήν ἐκ γενετῆς ἀρετή πού εἶχε μπορεῖ νά τήν ξαναποκτήσει;

—... Ὅχι...

—Ἄρα λοιπόν, αὐτοί καί μόνον οἱ λόγοι, καθιστοῦν αὐτήν τήν ιδιότητα μοναδική. Σωστά;

—Σωστά.

—Ἐπομένως αὐτό τό τόσο μοναδικό καί πολύτιμο δῶρο καί σφραγίδα, γιὰτί μέσα σέ μιά στιγμή νά τό πετάξει καί νά τό χάσει, ἔτσι ἀνούσια καί ἀπερίσκεπτα; Γιὰτί νά ἐπιτρέψει στόν ὁποιοδήποτε πρῶτο τυχόντα, πού μετά ἀπό λίγο καιρό οὔτε κἄν θά τήν θυμᾶται, νά τῆς τό ἀφαιρέσει χωρίς καμία ἐπίγνωση κι ἐκτίμηση;

—Μὰ γιά στάσου, ἔτσι κι ἀλλιῶς κάποια στιγμή δέν θά τό χάσει;

—Ναί, θά τό χάσει. Ὅμως αὐτό θά γίνει ἀφοῦ θά ἔχει πάρει τήν εὐλογία καί τήν ἄδεια ἀπό Αὐτόν πού τῆς τό χάρισε. Καί ἔτσι κατ' αὐτόν τόν τρόπο διατηρεῖται ἡ παρθενία καί μέσα στό γάμο. Καί δέν θά σοῦ ἀναφέρω τά τῆς Γενέσεως, ὅπου ὁ Θεός σέ ΕΝΑΝ ἄνδρα καί σέ ΜΙΑ γυναίκα ἔδωσε τήν ἐντολή «αὐξάνεσθε καί πληθύνεσθε», δηλαδή γίνεσθε ἀνδρόγυνο. Ὁ ἄνδρας καί ἡ γυναίκα, ΜΟΝΟ μέ τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γίνονται ἕνα ἀνδρόγυνο, ἕνας ἄνθρωπος, κι ἐπομένως ἡ ἀρετή αὐτή συνεχίζεται καί γιά τούς δύο ἀφοῦ πλέον εἶναι ΕΝΑΣ, εἶναι «ὁ ἄνθρωπος».

—Καί πού εἶναι τό κακό ἐάν μία κοπέλα ζήσει μέ ἕναν ἄνδρα, ἀλλά χωρίς νά ὑπάρχει γάμος; Πάλι δέν θά ὑπάρχει αὐτή ἡ παρθενία πού λές;

—Ἐάν δέν κάνω λάθος ἔχεις τρία παιδιά. Δύο κορίτσια καί ἕνα ἀγόρι, ἔτσι δέν εἶναι; Πῶς θά σοῦ φαινόταν ἐάν ὁ γιός σου ἔκανε γυναίκα του τήν κόρη σου καί ἀδελφή του;

—Μὰ αὐτό εἶναι ἀνωμαλία.

—Βεβαίως καί εἶναι. Καί γιὰτί νά μὴν εἶναι ἀνωμαλία στά μάτια τοῦ Θεοῦ ἡ συνεύρεση κάποιου μέ μία γυναίκα, τήν στιγμή πού ὅλοι μας εἴμαστε ἀδελφία μέ ἕναν Πατέρα; Ἀδελφός μου ὁ γιός μου, ἀδελφός μου ὁ πατέρας μου, ἀδελφή μου ἡ γειτόνισσα, ἀδελφή μου ἡ σύζυγός μου. Ὅλων ὁ πατέρας εἶναι ὁ Θεός καί ὅλοι εἴμαστε ἀδελφία. Μόνο μέ τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, πού δίδεται μέσφ τοῦ Ἱεροῦ Μυστηρίου τοῦ γάμου, ἔχουν τήν ἄδεια ἕνας ἄνδρας καί μία γυναίκα νά γίνουν ἕνα. Ὅχι ἀπλᾶ νά συνευρεθοῦν δύο –μέχρι χθές ἄγνωστοι– γιά μιά στιγμή εὐχαρίστησης(!), ἀλλά νά γίνουν ἕνας ἄνθρωπος, μέ μία πορεία καί μέ ἕναν σκοπό: Τήν σωτηρία τήν δική τους ἀλλά καί τῶν παιδιῶν τους, τά ὁποῖα παιδιά τους θά εἶναι καρπός ἀπό τήν εὐλογημένη καί γεμάτη ἀγάπη συνεύρεσή τους. Μόνον ἔτσι εἶναι ἐπιτρεπτή ἡ συνεύρεση δύο ἀνθρώπων. Πρῶτα θά παρουσιαστοῦν μπροστά στόν Δημιουργό καί Πατέρα τους νά Τοῦ ζητήσουν ταπεινά τήν ἄδεια νά κάνουν οἰκογένεια καί μετά θά συνευρεθοῦν.

Ἔτσι ὅποιος ἄλλος τρόπος ἢ θεσμός, εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ. Εἶναι ἀπλᾶ γιά νά ἱκανοποιεῖ κάποιος τίς σαρκικές του ἐπιθυμίες χωρίς καμία ἐπιβάρυνση καί χωρίς καμία ὑποχρέωση. Εἶναι ἕνα κόλπο γιά σαρκική εὐχαρίστηση, ἀποφεύγοντας μάλιστα καί τήν τήρηση τῆς πρώτης ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ «αὐξάνεσθε καί πληθύνεσθε», τήν ὁποία τηροῦν ὅλα τά πλάσματά Του. Καί ἐάν προκύψει καί καμία ἐγκυμοσύνη ... τότε ἡ ψυχούλα αὐτή πού δέν διάλεξε ἡ ἴδια νά ἔρθει στή ζωή, αὐτομάτως παίρνει τό ὄνομα «ἀνεπιθύμητος/νη» καί σχεδόν πάντα δολοφονεῖται ἀργά καί βασανιστικά ἀπό κάποιους «γιατρούς», οἱ ὁποῖοι μετατρέπουν τά ἱατρικά ἐργαλεῖα, σέ ἐργαλεῖα βασανιστηρίων καί θανάτου. Καί ἐάν ἀποφασίσει μία κοπέλα νά κρατήσῃ τό παιδί, τότε, ὅπως ξέρεις καλά, οἱ περισσότερες ἐγκαταλείπονται ἀπό τόν ...

πιστό τους σύντροφο καί βρίσκονται μόνες τους χωρίς καμία βοήθεια για να μεγαλώσουν τό παιδί τους. Πές μου σέ παρακαλώ, τί τό ὄμορφο βλέπεις σέ ὄλο αὐτό;

—“Ε! Ἐντάξει, σίγουρα δέν εἶναι ὠραῖο.

—Τότε γιατί τό ὑποσπνρίζεις καί παίρνεις καί στό λαιμό σου τά παιδιά πού σέ ἀκοῦν;

—Μά αὐτά πού μου λές μποροῦν νά γίνουν καί μέσα στό γάμο.

—Σαφῶς καί μπορεῖ νά γίνουν. Καί γίνονται καί συχνότερα σήμερα, ἀφοῦ δέν ὑπάρχει ἀγάπη μεταξύ τῶν ἀνθρώπων ἀλλά οὔτε πίστη, οὔτε καί ἐπίγνωση τοῦ τί εἶναι ὁ γάμος. Ὅμως, μέσα στό Ἱερό Μυστήριο τοῦ γάμου ὄλα εἶναι διαφορετικά. Εἶναι λές καί ὑπάρχει ἓνα πέπλο πού καλύπτει καί προστατεύει τήν οἰκογένεια. Τότε, καί νά θέλει ὁ ἓνας ἀπό τούς δύο νά φύγει, τό σκέφτεται πολύ. Εἶναι σά νά τόν κρατάει μιά ἀόρατη δύναμη. Βέβαια σαφῶς καί ἐάν τό θελήσει πολύ, τά διαλύει ὄλα. Ὅμως θά τό σκεφεῖ πολύ. Ἀκόμα καί οἱ εἰδικοί ψυχολόγοι καί οἰκογενειακοί σύμβουλοι προτείνουν νά τελεῖται γάμος. Δηλαδή τά αὐτονόητα πού τά τηροῦσαν πατροπαράδοτα οἱ ἀγράμματοι παπποῦδες μας, ἔρχεται ἡ ἐπιστήμη νά μᾶς τά προτείνει σάν τόν ἀσφαλέςτερο δρόμο γιά τήν οἰκογένεια!!!

—Τέλος πάντων, τό νά πάει μιά δεκαεπτάχρονη ἓνα τριήμερο μέ τό ἀγόρι της καί τήν παρέα τους δέν τό βλέπω κακό. Στό κάτω κάτω ὄλοι ἔτσι κάνουν. Καί ξέρεις, ὅταν δέν ἀκολουθεῖς τήν πρόοδο, ἀπομονώνεσαι καί αὐτό εἶναι πολύ ἄσχημο. Βρίσκεσαι μόνος σου χωρίς φίλους καί παρέες.

—Κοίταξε, ἐάν ἐννοεῖς πρόοδο τήν ἀπομάκρυνση ἀπό τήν Ἀλήθεια, τότε μπορεῖς νά σκέφτεσαι ἔτσι. Ὅμως, ὅπως πολύ καλά γνωρίζεις, ἡ Ἀλήθεια δέν ἀλλάζει. Τό τραπέζι πάνω στό ὅποιο ἀκουμποῦμε τώρα, μπορεῖς νά ὀνομάσεις ἢ νά τό περιγράψεις ὅπως θέλεις. Δέν θά πάψει, ὅμως, ποτέ νά εἶναι τραπέζι. Θά ἀρχίσει νά ἀλλοιώνεται ὁ ὀρισμός καί ἡ εἰκόνα του, μόνον ὅταν θά ἔχεις ἐσύ κάποιο συμφέρον γιά νά πείσεις τόν ἄλλο ὅτι αὐτό δέν εἶναι τραπέζι. Μόνον ὅταν ἔχουμε συμφέρον διαστρεβλώνουμε τήν ἀλήθεια. Καί δυστυχῶς, ἐδῶ εἶναι πού τήν ἔχουμε πατήσει. Ἐπειδή ἔχει κυριαρχήσει πιά (εἰδικά στοὺς νέους) τό πάθος τῆς σαρκολατρίας, μᾶς ὀδηγεῖ στό νά διαστρεβλώσουμε τήν ἀλήθεια, νά πείσουμε ὅτι τό κακό εἶναι καλό κι ὅτι αὐτό λέγεται πρόοδος κι ἐπομένως μποροῦμε νά κάνουμε ὄ,τι μᾶς ἀρέσει, χωρίς ἀναστολές καί ἐνοχές. Καί ταυτόχρονα παρουσιάζομαστε καί σάν προοδευτικοί, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι πού δέν ἀκολουθοῦν βαφτίζονται ἀναχρονιστικοί, παλιομοδίτες καί γραφικοί. Καί δέν καταλαβαίνουν οἱ ἀνόητοι ὅτι τό μόνο πού διαστρεβλώνουν εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Διότι ἐάν πιστεύει κάποιος καί ἀγαπάει τόν Χριστό, πῶς καί μέ τί τὸλμη θά ἀλλάξει τά λόγια Του καί τίς ἐπευφημίες Του γιά τήν ἀρετή τῆς παρθενίας ἀλλά καί τήν κατάκριση, ἀπό τόν ἴδιο, τῆς πορνείας; Πόσο πολύ ἔχουμε ξεπέσει, ὥστε μέ τόσο μεγάλη εὐκολία νά ἀνταλλάσουμε τό χρυσάφι μέ τό κάρβουνο, ἐπειδή ὄλοι γύρω μας λερώθηκαν κι ἔγιναν μαῦροι;!! Τέλος πάντων, μέ ρώτησες καί ἐγώ σάν φίλος ὄφειλα νά σοῦ ἀπαντήσω. Ἀπό κεῖ καί πέρα κάνε ὅπως νομίζεις. Ὁ Θεός νά μᾶς λυπηθεῖ καί νά μᾶς συγχωρήσει.

M.A.

(Περιοδικό «Ἐνοριακή Εὐλογία», ἀρ. τ. 138 / Φεβρουάριος 2014)

Covid 19 και εμβόλιο: Πότε θα μάθουμε την αλήθεια;

ΤΑ πράγματα ολοένα και περισσότερο βαδίζουν προς τη σωστή (; -το ερωτηματικό σημαίνει ότι ο διχασμός κρατεί ακόμη) πλευρά.

Η μία άποψη είναι αυτών που επέβαλαν τον μαζικό εμβολιασμό. Χωρίς ιδιαίτερα στοιχεία, χωρίς δεδομένα ασφαλείας κλπ.κλπ. Έπρεπε να αναχαιτισθεί η πανδημία, λένε. Βέβαια η επιδημία αναχαιτίστηκε νομοτελειακά μόνη της, με λίγη δική μας βοήθεια (περιορισμοί, μέτρα προφύλαξης). Αφού κατέληξαν από τον ιό περίπου 7 εκατομμύρια άτομα. Και εδώ με τη δική μας πάλι βοήθεια (πρωτόκολλα άγνωστης αποτελεσματικότητας, έλλειψη ειδικών φαρμάκων ή μονοκλωνικών αντισωμάτων κλπ). Οι εμβολιολόγοι (μιλάμε ΜΟΝΟΝ για το εμβόλιο του κορωνοϊού) υποστηρίζουν όμως ότι με το εμβόλιο σώθηκαν περί τα 20.000.000 άτομα. Από υποθέσεις και μαθηματικά μοντέλα είμαστε καλά.

Αν πάμε τώρα στην άλλη πλευρά, θα δούμε ότι συνεχώς συσσωρεύονται όλο και χειρότερα δεδομένα για το σωτήριο εμβόλιο. Ανεπιθύμητες ενέργειες σε μεγάλη έκταση, συνεχείς νοσήσεις εμβολιασθέντων, αύξηση κακοηθειών και αυτοανόσων, αιφνίδιοι θάνατοι σε ανεξέλεγκτο βαθμό. Ο πλανήτης έχει μουδιάσει, οι άνθρωποι έχουν “κουμπωθεί”, ο ιός μεταλλάσσεται αλλά ελάχιστοι εμβολιάζονται (το εμβόλιο έχει πολύ μικρή διάρκεια προστασία), οι καταγγελίες και οι μηνύσεις πληθαίνουν, οι αποζημιώσεις σε παθόντες από το εμβόλιο αυξάνουν. Και εδώ έρχονται οι φωνές των πραγματικών ειδικών (όχι των δικών μας “ειδικών”). Πολλοί είναι αυτοί που φωνάζουν για τα τρωτά του εμβολίου. Και δικαίως. Τελευταία μάλιστα, μιλάνε για θανάτους από τα εμβόλια που είναι τριπλάσιοι από τους θανάτους από COVID- 19 (Ειδήσεις από Ιατρικές Εταιρείες Καναδά, γνωστότατος ειδικός Peter McCullough).

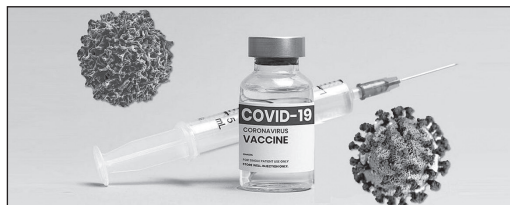
Οι γιατροί φυσικά αντιδρούν ακόμη. Ένα σχετικό εύρημα είναι ότι σιγά-σιγά κάποιοι γιατροί αρχίζουν και δέχονται ορισμένα πράγματα. Αρχίζουν και δέχονται ότι κάτι δεν πάει καλά. Δύσκολη όμως η πλήρης παραδοχή.

Σε τελική ανάλυση οι αποδειχθείσες ανεπιθύμητες ενέργειες και οι αποδειχθέντες θάνατοι καταρρίπτουν την έννοια της ασφάλειας του εμβολίου. Ειδικά για τους θανάτους, από τη μία πλευρά έχουμε δεδομένους και αποδεδειγμένους θανάτους, από την άλλη πλευρά έχουμε θεωρητικούς (υποθετικούς) και ουχί αποδεδειγμένους αριθμούς διασωθέντων. Βάλτε λοιπόν στη μία πλάστιγγα τους υποθετικούς διασωθέντες και στην άλλη τους βεβαιωμένα αποθανόντες. Μετά αποφασίστε.

Τελικά ποιοί ήσαν υπεύθυνοι για διασπορά ψευδών ειδήσεων σε αυτή την πανδημία;

1. Καβαλιώτης -Παιδίατρος-Λοιμωξιολόγος, τέως Διευθυντής Παιδιατρικής Κλινικής Νοσοκομείου Λοιμωδών Θεσσαλονίκης.

https://loimoxi.blogspot.com/2024/01/covid-19_3.html

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Έορτή Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης στην Φυλή Ἀττικής

Ο Σεβ/τος Ποιμενάρχης μας Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμης ἔλαβε μέρος στην Πανήγυρη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μετανοίας του, τῶν Ἀγίων Κυπριανού και Ἰουστίνης στην Φυλή Ἀττικής, τὴν Κυριακή, 2/15-10-2023. Στὸν Μεγάλο Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς συγχοροστάτησε μὲ ἄλλους Ἀρχιερεῖς μας και ἀνήμερα συμμετείχε στὸ ἱερὸ Συλλεῖτουργο, στὸ ὁποῖο προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ και Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ὅπως και ἔτεροι Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. π. Θεοδόσιος και πολλοὶ Κληρικοί. Παρέστησαν Μοναχοί, Μοναχές και μεγάλο πλῆθος κόσμου, καθώς και προσκυνητὲς ἀπὸ τὴν Λάρισα.

Στὸ τέλος τῆς ἑορτίου Θ. Λειτουργίας τελέσθηκε ἱερὰ Λιτανεία και μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς παρετέθη κέρασμα στὸ ἀρχονταρῖκι τῆς Μονῆς, ὅπου ὁ Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης ἀπηύθυνε χαιρετισμὸ και ἐπὶ τῇ εὐκαιρία εὐχαρίστησε θερμὰ ὄσους ἀνταποκρίθηκαν στὴν ἔκκληση βοήθειας ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν στὴν πληγείσα Ἱερὰ Μητρόπολή μας.

Ἁγιασμὸς Κατηχητικοῦ

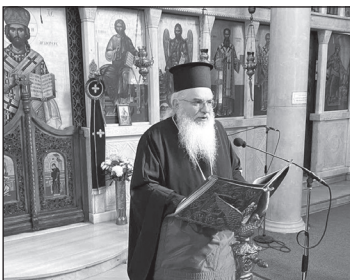

Τὴν Κυριακή, 9/22-10-2023, μετὰ τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας στὸν Καθεδρικό Ἱερὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὴν Λάρισα, τελέσθηκε ὁ Ἁγιασμὸς γιὰ τὴν ἔναρξη τοῦ Κατηχητικοῦ μικρῶν παιδιῶν ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμη στὸν ἰσόγειο Ναὸ τῶν Ἀγίων Ταξιάρχων. Τὰ παιδάκια ἀγιάσθηκαν, τοὺς δόθηκαν δῶρα και ἄκουσαν εὐχές, προτροπὲς και συμβουλὲς γιὰ καλὴ κατηχητικὴ περίοδο.

Ἐναρξη κατηχητικοῦ μικρῶν παιδιῶν ἔγινε και στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἀγίων Δώδεκα Ἀποστόλων στὴν Λάρισα καθώς και στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀμπελώνος Λαρίσης.

Σύναξη Κληρικῶν στὴν Θεσσαλονίκη

Τὴν Πέμπτη, 27-10/9-11-2023, τὴν 12η μεσημβρινή, πραγματοποιήθηκε Σύναξη Κληρικῶν στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν στὴν Θεσσαλονίκη. Παρέστησαν ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ/τος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, οἱ Σεβ/τοι Μητροπολίτες Ἀττικής & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Δημητριάδος κ. Φώτιος, Φιλίππων και Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος και ὁ ἡμέτερος Ποιμενάρχης Λαρίσης & Πλαταμώνος κ. Κλήμης. Ἐπίσης, Κληρικοὶ τῆς τοπικῆς Μητροπόλεως, ὅπως και τινες συνοδοὶ τῶν παρόντων Ἀρχιερέων. Ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολή μας ἦσαν ὁ Πρωτ. π. Γεώργιος Κοντοθανάσης και ὁ Αἰδ. π. Ἀλέξανδρος Ἀναστασιάδης ἐκ

της Βερδικούσιας. Εισαγωγή στην Σύναξη έκανε ο Σεβ/τος Δημητριάδος κ. Φώτιος, ο οποίος κάλεσε στο βήμα τὸν Εισηγητὴ Σεβ/το Λαρίσης & Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντα γιὰ νὰ ἀναπτύξει τὸ θέμα τῆς Συνάξεως: «Τὸ Μυστήριο τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως – Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Πνευματικοῦ πατρὸς καὶ ἡ βίωση τῆς Μετανοίας ἀπὸ τοὺς Κληρικούς». Μετὰ τὴν ἐμπεριστατωμένη Εἰσήγηση ὑπεβλήθησαν ἐρωτήματα ἀπὸ τοὺς παρόντες καὶ δόθηκαν ἀπαντήσεις. Τέλος, ὁ Σεβ/τος Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος ἔθεσε τὴν κατακλείδα τῆς Συνάξεως.

Θεία Λειτουργία σὲ Ἑσυχαστήριο

Τὸ Σάββατο, 29-10/11-11-2023, ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης λειτούργησε στὸ Ἱερὸ Ἑσυχαστήριο Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ Ἁγίας Τριάδος στὴν ὑπαίθρια περιοχή Μαγούλες Δένδρων, πλησίον τῆς Γιάννουλης στὴν Λάρισα. Ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Αἰδ. π. Ἀλέξανδρος Ἀναστασιάδης, ὁ οποίος ἐφημερεύει στὴν Βερδικούσια. Παρέστη ἡ γηραῖα Κτητόρισσα τοῦ Ἑσυχαστηρίου Γερόντισσα Μυρτιδιώτισσα (Χατζηστεργίου), ἡ οἰκογένεια τῆς ὁποίας ἔκανε τὶς ἀπαραίτητες ἐτοιμασίες γιὰ τὴν Θ. Λειτουργία. Προσῆλθε πλῆθος πιστῶν στὴν πνευματικὴ πανδαισία πού ἐπιτελέσθηκε, παρὰ τὸ βροχερὸν τοῦ φθινοπωρινοῦ καιροῦ.

Ἐπίσης, παρέστη καὶ ὁ νέος ἐκλεγμένος Δήμαρχος Λαρίσης κ. Θανάσης Μαμάκος μαζί με τὸν ἐκλεγμένο Δημ. Σύμβουλο ἀπὸ τὴν Γιάννουλη κ. Δημ. Λεωνιδάκη. Μετὰ τὸ Τρισάγιον γιὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ τὴν Ἀρτοκλασία πρὸ τοῦ Ναοῦ, ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης ἐκφώνησε οἰκοδομητικὴ ὁμιλία, εὐχηθεὶς στὸ τέλος γιὰ ἐπιτυχία στὴν ὑψηλὴ ἀποστολή του στὸν ἀξιότιμο Δήμαρχο καὶ στοὺς συνεργάτες του.

Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων

Τὴν Τρίτη, 8/21-11-2023, τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων, ἐόρτασε ὁ ἰσόγειος Ναὸ τῶν Ἁγίων Ταξιαρχῶν, στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὴν Λάρισα, ὅπου τελοῦνται ἀνελλιπῶς, σὲ καθημερινὴ βάση, οἱ ἱερὲς Ἀκολουθίες καὶ ἡ Θεία Λειτουργία. Τελέσθηκε ἱερὸ Συλλεiturγο τοῦ

άνεπέμφθη δέσεις προ αὐτοῦ. Κατόπιν, διενεμήθη τὸ ἀντίδωρο καὶ εὐλογίες ἀπὸ τὴν ἀρτοκλασία καὶ τὰ κεράσματα τῶν πιστῶν ποὺ ἐόρταζαν.

Ἑορτὴ Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου στὴν Βερδικούσια

Τὴν Τετάρτη, 9/22-11-2023, ἐόρτασε ἡ σχετικὰ νεοσύστατη Ἱερὰ Ἀνδρῶνα Μονὴ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ τοῦ Θαυματουργοῦ λίγο πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν ὄρεινὴ κώμη τῆς Βερδικούσιας στὴν Ἐπαρχία Ἐλασσόνας. Στὸν Ὀρθρο καὶ τὴν Θεία Λειτουργία ἔλαβαν μέρος ὁ Ἱερομ. π. Νικόδημος ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὁ ὁποῖος ἐπισκέπτεται τὴν Μονὴ κατὰ διαστήματα πρὸς λειτουργικὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ ἐργασίες, καὶ ὁ Αἰδ. π. Ἀλέξανδρος Ἀναστασιάδης, ποὺ ἐφημερεύει στὴν Βερδικούσια. Ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης χοροστάτησε καὶ ἐκφώνησε ὁμιλία κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ, σχετικὰ μὲ τὸν λαοφιλεῖ ἀγαπητὸ Ἅγιο Νεκτᾶριο ὡς ὑπόδειγμα ἀρετῆς, ὑπομονῆς καὶ συγχωρήσεως. Ἐψαλαν οἱ Γεώργιος καὶ Νεκτᾶριος Μιχαλῆς, καὶ

ὁ Μοναχὸς Νεκτᾶριος τῆς Μονῆς. Παρέστη πλῆθος πιστῶν ἀπὸ τὴν περιοχὴ, ὅπως καὶ ὁμάδα προσκυνητριῶν ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη. Λόγω βροχῆς δὲν τελέσθηκε ἱερὰ Λιτανεῖα πέριξ τοῦ Ναοῦ στὴν Μονή. Στὸ τέλος, παρετέθησαν εὐλογίες καὶ κεράσματα σὲ ὅλους τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητῆς, καὶ γιὰ τοὺς Κληρικοὺς παρετέθη τράπεζα.

Ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία στὴν Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς

Τὴν Κυριακὴ, 20-11/3-12-2023, ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης λειτούργησε στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς στὸ Μεζοῦρλο (Λατίνα) Λαρίσης. Ἐλαβαν μέρος οἱ Ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως μας π. Γαβριήλ, π. Γεώργιος, π. Ἀπόστολος, π. Ἀλέξανδρος καὶ π. Ζήσης. Ἐψαλαν οἱ Ἱεροψάλτες μας καὶ προσήλθε μεγάλο πλῆθος πιστῶν μας γιὰ τὸ εὐφρόσυνο γεγονός τῆς ἐπανεντά-

ξεως στην εκκλησιαστική μας ένότητα της ιστορικής αυτής Ίερας Μονής, ή οποία βρίσκεται μόλις έξω από την Λάρισα. Έπικράτησαν πάρα πολύ καλές καιρικές συνθήκες για την εποχή, οάν και ό καιρός να συνέχαιρε στην πνευματική χαρά τών ψυχών του Ποιμνίου. Κοινώνησε μεγάλο πλήθος πιστών μας, μικρών και μεγάλων, επί 20λεπτό και πλέον. Στην Απόλυση και πρό του Δι' εύχών, ό Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης έκφώνησε όμιλία επί του εύαγγελικού ανάγνωσματος (Θ' Λουκά, άφρονος πλουσιού). Μετά δε τó Δι' εύχών, εξέφρασε την μεγάλη χαρά του για τó έπιτελεσθέν ιστορικό γεγονός για την Ίερά Μητρόπολή μας και εύχαρίστησε έκ βάθους καρδίας τόν Θεό μας, την Άγία Παρασκευή όπως και τó Ποιμνίό μας για την βίωση της θείας δωρεάς της ένότητας και αγάπης. Ευχήθηκε δε στην δοκιμασθείσα Άδελφότητα και σε όλους να συνεχίσουμε έν όμονοία και αληθεία την κοινή μας πορεία στην Έκκλησία, ως πρόγευση της χαράς του Ούρανού. Κατόπιν της διανομής του Άντιδώρου από τόν Σεβασμιώτατο πρós τούς έκατοντάδες τών συγκινημένων πιστών, άκολούθησε κέρασμα από την Άδελφότητα στο Άρχονταρίκι της Μονής. Δόξα τώ Θεώ πάντων ένεκεν!

Όνομαστήρια Σεβασμιώτατου

Την Πέμπτη, 24-11/7-12-2023, του Άγίου Ίερομάρτυρος Κλήμεντος Ίπισκόπου Ρώμης, έόρτασε τά Όνομαστήριά του ό Σεβ/τος Ποιμενάρχης μας Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμης στόν Ίερό Καθεδρικό Ναό Εύαγγελισμού της Θεοτόκου στην Λάρισα. Στόν Όρθρο χοροστάτησε και προεξήρχε στην Θ. Λειτουργία, στην όποιαν έλαβαν μέρος και άλλοι Κληρικοί τοπικοί (π. Γεώργιος Κεπάπογλου, π. Γεώργιος Κοντοθανάσης, π. Άλέξανδρος, π. Ζήσης) και από μακρύτερα (Άρχιμ. π. Παρθένιος από τις Άχαρνές Άττικής, Άρχιμ. π. Θεοδόσιος Ήγούμενος της Μονής Άγίου Κυπριανού Φυλής Άττικής μετά του Ίεροδιακόνου π. Γαβριήλ και π. Νικόλαος από την Πτολεμαΐδα). Έψαλαν οί Ίεροψάλτες του Ναού και ό έκ Θεσσαλονίκης κ. Νικ. Πολύχρος. Παρά τó καθημερινόν και έργάσιμον της ήμέρας, παρέστησαν πολλοί πιστοί μας από την περιοχή και εύρύτερα, έκ τών όποίων άρκετοί συμμετείχαν στα άγια Μυστήρια. Κατά την διάρκεια του Κοινωνικού, ό Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης κήρυξε τόν θείο λόγο, αναφερθείς σε πνευματικά διδάγματα από τόν βίο του έορταζομένου Άγίου, του όποίου τó όνομα φέρει. Κατά την Απόλυση και πρό του Δι' εύχών, προσεφέρθη στόν Σεβασμιώτατο από τούς ύπευθύνους του Ναού κορνιζαρισμένο τó «Πολυχρόνιον» αύτου, τονισμένο στην βυζαντινή σημειογραφία, τó όποίο απέδωσε μουσικά ό Ίεροψαλτικός Χορός. Ό Σεβ. κ. Κλήμης εύχαρίστησε θερμά τούς προσελθόντες, όπως και τόν αντιπρόσωπο του νέου Δημάρχου Λαρίσης κ.

Μαμάκου Ἀντιδήρχο Καθαριότητος κ. Δημ. Λεωνιδάκη. Κατόπιν, διένειμε τὸ ἀντίδωρον δεχθεῖς τὶς θερμὲς εὐχὲς τοῦ ἐν Χριστῷ Ποιμνίου αὐτοῦ, τοῦ ὁποῖου χαίρει τοῦ ἀμερίστου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς δόξαν Θεοῦ. Ἀκολούθησε κέρασμα στὸν ἰσόγειο χῶρο τοῦ Ναοῦ γιὰ τοὺς πιστοὺς καὶ ἐπίσης παρετέθη τράπεζα γιὰ τοὺς προσερχόντας ἀπὸ μακριά.

προσηλθάν ὀλίγοι πιστοὶ στὴν ἐόρτια Θ. Λειτουργία.

Ἑορτὴ Ἁγίας Αἰκατερίνης

Τὴν Παρασκευή, 25-11/8-12-2023, Ἀπόδοση τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων Μεγ/ρων Αἰκατερίνης τῆς Πανσόφου καὶ Μερκουρίου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης μετέβη καὶ χοροστάτησε ὅπως καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου στὸν Ἅγιο Κων/νο Φαρσάλων, ὅπου τιμᾶται ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη ὡς δευτέρη ἐορτὴ τοῦ Ναοῦ. Λειτουργήσε ὁ γηραιὸς Αἰδ. Πρωτ. π. Γεώργιος Κεπάπογλου καὶ

Πανήγυρις Ἀποστόλου Ἀνδρέου στὸ Περιστέρι

Τὴν Τετάρτη, 30-11/13-12-2023, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, πανηγύρισε ὁ ἱστορικὸς Ἱερὸς Ναὸς τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ Ἀποστόλου στὸ Περιστέρι Ἀττικῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ Σεβ/τος Ποιμενάρχης μας Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, εὐρισκόμενος στὴν Ἀθήνα γιὰ τὴν σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν προσκλήσεως καὶ εὐλογίας, προέστη στὴν ἱερὰ Πανήγυρη. Χοροστάτησε στὸν Μεγάλο Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς, στὸν ὁποῖον συμμετεῖχαν μαζὶ μὲ τὸν Ἐφημέριο τοῦ ἀνακαινισμένου περιλάμπρου Ναοῦ Ἱερομ. π. Γελάσιο καὶ οἱ Ἱερομόναχοι π. Ἀβέρκιος καὶ π. Καλλίνικος καὶ ὁ Διάκονος π. Γεώργιος. Στὸ μέσον περίπου τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας προσήλθε στὸν Ναὸ καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος, πρὸς χαρὰν πάντων, ὁ ὁποῖος παρέστη συμπροσευχόμενος στὸ ἱερὸ Βῆμα. Τελέσθηκε ἡ Ἀρτοκλασία καὶ πρὸ τοῦ «Νῦν Ἀπολύεις», ὁ χοροστατῶν Ἀρχιερεὺς ἐκφώνησε σύντομη ἐόρτια ὁμιλία. Μετὰ τὴν Ἀπόλυση προφέρθηκαν κέρασματα στὴν ἀνακαινισμένη ἐνοριακὴ αἴθουσα, ὅπου μαζὶ μὲ τὸν Μακαριώτατο καὶ τὸν Σεβ/το Λαρίσης παρεκάθησαν οἱ Κληρικοὶ καὶ ἄρκετοὶ εὐλαβεῖς πιστοί.

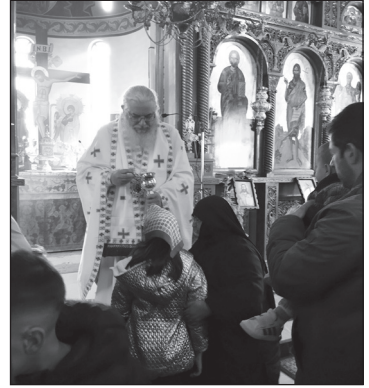
Ἀνήμερα, τοῦ Μακαριωτάτου κ. Καλλινίκου μεταβάντος στὴν Πάτρα γιὰ τὸν ἐορτασμὸ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, στὸν πανηγυρίζοντα Ναὸ στὸ Περιστέρι προέστη ὁ Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης μαζὶ μὲ τοὺς Ἱερομ. π. Γελάσιο, Πρεσβ. π. Πέτρο καὶ Διάκονο π. Γεώργιο. Παρέστη μεγάλο πλῆθος πιστῶν, παρὰ τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων κοινώνησαν τὰ ἅγια Μυστήρια. Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν, ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης ἐκφώνησε ἐόρτια ὁμιλία γιὰ τὸν ἐορτάζοντα Ἅγιο Ἀπόστολο Ἀνδρέα καὶ τὶς ἀποστολικὲς παραινέσεις

του στο σήμερα, όπως και την ιερά Παρακαταθήκη πίστεως και ζωής που όφειλούμε να διαφυλάξουμε αναλλοίωτη. Ἀκολούθησε ιερά Λιτανεία τῆς Εἰκόνης τοῦ Ἁγίου σὲ ὁδοὺς περὶ τὸν Ναὸν καὶ ἀνεπέμφθησαν δεήσεις, πρὸς εὐλογίαν καὶ ἁγιασμὸν τῆς περιοχῆς. Μετὰ τὴν διανομὴ τοῦ Ἀντιδώρου παρετέθη τράπεζα στὴν ἐνοριακὴ αἴθουσα γιὰ τὸν ἱερό Κλήρο καὶ πιστοὺς ποὺ εἶχαν παραμείνει.

Ἑορτὴ Ἁγίου Σπυρίδωνος

Τὴν Δευτέρα, 12/25-12-2023, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης λειτούργησε ἐφημεριακὰ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς ἔξω ἀπὸ τὴν Λάρισα. Προσῆλθαν ἄρκετοὶ πιστοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἐκλεγμένος νέος Περιφερειάρχης Θεσσαλίας ἀκαδημαϊκὸς κ. Δημήτριος Κουρέτας, ὁ ὁποῖος φρόντισε γιὰ τὴν ἀσφαλτόστρωση τοῦ δρόμου πρὸ τῆς Μονῆς πρόσφατα. Ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης ἐκφώνησε ὁμιλία γιὰ τὸν Ἅγιο Σπυρίδωνα, ἐκθειάσας τὴν δύναμη τῆς ζωντανῆς πίστεώς του, ἡ ὁποία ἐπέφερε θαυμαστὰ ἀποτελέσματα. Ἐπίσης, ἀναφέρθηκε στὴν θλιθερὴ διαίρεση ποὺ προκλήθηκε ἐξ αἰτίας τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας, καὶ σὲ θαύματα ποὺ ἔδειξε ὁ ἐορταζόμενος Ἅγιος ὑπὲρ τῆς Πατρῴας κληρονομίας. Συνεχάρη δὲ τὸν νέο Περιφερειάρχη γιὰ τὴν ἐκλογὴ του, εὐχηθεὶς καλὴ σταδιοδρομία σὲ περίοδο μάλιστα ποὺ ἡ Θεσσαλία δοκιμάσθηκε ἰδιαιτέρα ἀπὸ ὅσα δεινὰ συνέβησαν, καὶ τὸν εὐχαρίστησε γιὰ τὸν ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἑόρτια Ἐκδήλωση Κατηχητικῶν στὸν Ἀμπελῶνα

Τὴν Κυριακὴ πρὸ τῶν Χριστουγέννων, 18/31-12-2023, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς στὸν Ἀμπελῶνα, τὴν ὁποίαν τέλεσε ἐφημεριακὰ ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, λόγω ἀπουσίας τοῦ Ἐφημερίου Αἰδ. π. Ζήση Τσιότρα σὲ ἄλλη λειτουργικὴ υποχρέωση, πραγματοποιήθηκε ἐορτὴ Χριστουγέννων τοῦ Κατηχητικῶν τῶν μικρῶν παιδιῶν, ὑπὸ τὴν ὑπεύθυνη Γεωργία Μπλάμπλια-Ζιώγα, στὴν διαμορφωθεῖσα ἐνοριακὴ αἴθουσα. Τὰ παιδιὰ ἔψαλαν ὕμνους καὶ κάλαντα, ἀπήγγειλαν ποιηματάκια καὶ παρουσίασαν διδακτικὴ ὀλιγόλεπτη παράσταση (σκέτς). Παρέστησαν γονεῖς τῶν παιδιῶν καὶ ὀλίγοι πιστοὶ ποὺ εἶχαν παραμείνει. Ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης εὐχαρίστησε καὶ συνεχάρη τὰ παιδιὰ, στὰ ὁποῖα διένειμε ὠφέλιμα τευχίδια καὶ δωράκια.

Προεόρτια Χριστουγεννιάτικη Ἐκδήλωση

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 19-12-2023/1-1-2024, πραγματοποιήθηκε Προεόρτια Μουσικὴ Ἐκδήλωση, ἐν ὄψει τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὴν Λάρισα, μὲ γενικὸ τίτλο: «Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε!». Ἡ ὠραία, κατανυκτικὴ καὶ μεγαλόπρεπη Ἐκδήλωση περιλάμβανε ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους καὶ κάλαντα τῶν Χριστουγέννων. Ἡ ἀπόδοση τῆς Χορωδίας «Πάτριον Ἀναλόγιον», ὑπὸ τὸν Μουσικοδιδάσκαλο κ. Ἰωάννη Κιαχόπουλο, ποὺ προσῆλθε ἀπὸ τὴν Ἀττικὴ, ἦταν ἐξαιρετικὴ.

Ἡ Ἐκδήλωση, παρουσία τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου καὶ Ποιμενάρχου μας Λαρίσης καὶ

Πλαταμώνος κ. Κλήμεντος, στην όποια προσήλθαν και άλλοι Κληρικοί μας, Μοναχές και πλήθος πιστών, ξεκίνησε με σύντομο καλωσόρισμα από τόν Αιδ. Πρωτ. π. Γεώργιο Κοντοθανάση. Έν συνεχεία, άκολούθησε τὸ πρόγραμμα τῆς Χορωδίας, τὸ ὁποῖο περιλάμβανε σύντομες εἰσαγωγές γιὰ τὸ ἱερὸ νόημα καὶ τὴν τυπικὴ διάταξη τῶν ὕμνων τῶν Χριστουγέννων ἀπὸ τὸν Χοράρχη κ. Ἰω. Κιαχόπουλο, ὅπως καὶ τὴν περιγραφή ἐκάστου ὕμνου ἀπὸ δύο ἐκφωνήτριες ἐναλλασσόμενα.

Ὁ μικτὸς Βυζαντινὸς Χορὸς ἀπέδωσε μὲ δεξιοτεχνία καὶ θαυμαστὴ ἐναρμόνιση τοὺς ἐξῆς ὕμνους: «Αὐγοῦστου μοναρχήσαντος», Δοξαστικὸν Ἑσπερινοῦ, ἦχος β´ – «Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου», Δοξαστικὸ τῶν Αἰνῶν, ἦχος πλ. β´ – «Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου», Ἰδιόμελον Α´ Ὡρας, ἦχος πλ. δ´ – «Λαθὼν ἐτέχθης» καὶ «Ἀνέτειλας Χριστέ ἐκ Παρθένου», Τροπάρια Προφητειῶν, ἦχος πλ. β´ – «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί», Κάθισμα, ἦχος δ´ – «Χριστὸς γεννᾶται», «Ἔσωσε λαόν», «Μυστήριον ξένον», ἐκ τῶν Καταβασιῶν, ἦχος α´ – «Ἐπεσκέπατο ἡμᾶς», Ἐξαποστειλᾶριον, ἦχος γ´ – «Ἡ Παρθένος σήμερον», Κοντάκιον, ἦχος γ´ – «Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν», Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ´. Ἐπίσης, ἀπεδόθησαν πολὺ ἐπιτυχῶς καὶ χαρμοσύνης τὰ Κάλαντα: «Ἄναρχος Θεός» (Βυζαντινά), «Χριστὸς γενέθεν» (Πόντου) καὶ «Καλὴν ἐσπέραν ἄρχοντες» (Μικρᾶς Ἀσίας).

Τέλος, τὴν κατακλειδα ἔθεσε ὁ Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης, ἐκφράσας ἐγκάρδιες εὐχαριστίες γιὰ τὴν μουσικὴ αὐτὴ πανδαισία, ἡ ὁποία συνδυάσθηκε μὲ μυσταγωγικὸ λόγο, ὡς πολὺ καλὴ καὶ κατάλληλη προετοιμασία ἀπάντων γιὰ τὴν Ἑορτὴ τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως. Ὁ δὲ Χορὸς ἔψαλε τὴν φῆμη τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ ἡ ἐόρτια Μουσικὴ Ἐκδήλωσις ὀλοκληρώθηκε ὑπὸ τὴς ἐπευφημίες τῶν παρισταμένων πιστῶν, τοὺς ὁποῖους ἐνθουσίασε καὶ συνεκίνησε

μεγάλως. Ἄκολούθησε κέρασμα τῶν μελῶν τῆς Χορωδίας στὸν ἰσόγειο χῶρο τοῦ Ναοῦ καὶ ἀποχαιρετισμὸς αὐτῶν μὲ εὐχές γιὰ ἐπανάληψη τέτοιων εὐκαιριῶν πνευματικῆς ἐξάρσεως καὶ εὐλογίας.

Ἑορτὴ Κατηχητικῆ γιὰ τὰ Χριστούγεννα

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 22-12-2023/4-1-2024, στὸν ἰσόγειο Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελίστριας στὴν Λάρισα, παρουσιάσθηκε ὡραία

έορτή του Κατηχητικού των παιδιών για τα Χριστούγεννα. Τα παιδιά, με την καθοδήγηση των Κατηχητριών τους υπό την κα Πολυξένη Τάκα, έψαλαν ύμνους, άπηγγειλαν ποιήματα και απέδωσαν κάλαντα. Παρέστησαν ό Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης και Παταμώνος κ. Κλήμης -ό οποίος στο τέλος χαιρέτισε την έορτή με κατάλληλες σκέψεις και εύχες και διένειμε δωράκια στα παιδιά, όπως και γονείς και συγγενείς των παιδιών.

Ή μεγάλη Έορτή των Χριστουγέννων

Νωρίς τα ξημερώματα της Κυριακής, 25-12-2023/7-1-2024, κατά την μεγάλη Δεσποτική Έορτή των Χριστουγέννων, ό Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμης λειτούργησε στον Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στην Λάρισα. Έλαβε μέρος ό Πρωτ. π. Γεώργιος και παρέστη μεγάλο πλήθος πιστών, πολλοί εκ των οποίων κοινωνήσαν τα άγια Μυστήρια. Πρό τής Θ. Κοινωνίας, στο Κοινωνικό, ό Σεβ/τος κ. Κλήμης ανέγνωσε τό Μήνυμα Χριστουγέννων τής Ήρας Συνόδου τής Έκκλησίας μας. Κατά τήν Άπόλυση, και πρό τής διανομής του Άντιδώρου, ό Σεβ/τος εξέφρασε εύχες και έκανε νουθετικές ύπενθυμίσεις για τήν βίωση τής έλεύσεως του Χριστού στην φάνη των καρδιών μας και τήν παραμονή Του σ' αύτην με πίστη, έργα άγαθά, ταπεινώση και φόβο Θεού.

Περιεχόμενα

– Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στην Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς στό Μεζοῦρλο (Λατίνια) Λαρίσης	1
– Μήνυμα Χριστουγέννων	2
– Γιὰ τὸν φόβο καὶ τὴν ἀφοβία τοῦ θανάτου	4
– Λόγος περὶ βλασφημίας	6
– Σημείωμα γιὰ τὸν Ορθόδοξο Χριστιανό	8
– Βίος καὶ Ἀθλήση τοῦ Ἁγίου Νεοῦ Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ Ἐπισκόπου Νεοχωρίου καὶ Φαναρίου	9
– Ἀναγκαία διασάφηση περὶ μιᾶς συναντήσεως	13
– Περὶ ἑνὸς θλιβεροῦ Ρασοφόρου	14
– Ἕνας διάλογος περὶ προγαμιαίων σχέσεων καὶ παρθενίας	16
– Covid 19 καὶ ἐμβόλιο: Πότε θα μάθουμε τὴν ἀλήθεια;	19
– Ἐκκλησιαστικὰ Νέα	20
– Περιεχόμενα	28

ΕΠΑΛΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

- Περιοδικὴ Ἔκδοσις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος
- Τεύχος 80 • Ὀκτώβριος – Δεκέμβριος 2023
 - Διευθυντὴς Ἐκδόσεως: Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Κλήμης
 - Λάππα 7, 412 22 Λάρισα, τηλ. 2410534736
 - Ἴστοσελίδα: imlp.gr • e-mail: info@imlp.gr
 - Ἐκτύπωση καὶ Βιβλιοδεσία: PRINT NOTES Λάρισα.
 - Τὸ Περιοδικὸ διανέμεται δωρεὰν στοὺς Ναοὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως
 - Δεκτὲς ἀντοπροαίρετες εἰσφορές.